

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА

від 19 вересня 2007 р. № 1158
Київ

Про затвердження Державної цільової програми розвитку українського села на період до 2015 року

{Із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ
[№ 1390 від 28.12.2011](#)
[№ 760 від 17.10.2013](#)
[№ 875 від 04.12.2013](#)}

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Затвердити Державну цільову програму розвитку українського села на період до 2015 року (далі - Програма), що додається.

2. Міністерству аграрної політики разом з Міністерством фінансів передбачати кошти для виконання Програми в межах видатків, що визначаються під час складання проекту Державного бюджету України на відповідний рік.

3. Центральним органам виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Севастопольській міській державним адміністраціям:

забезпечити виконання заходів, передбачених Програмою;

надсилати щороку до 1 квітня Міністерству аграрної політики інформацію про стан виконання Програми для її узагальнення і подання до 15 квітня Кабінетові Міністрів України.

Прем'єр-міністр України	В.ЯНУКОВИЧ
Інд. 22	

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 вересня 2007 р. № 1158

ДЕРЖАВНА ЦІЛЬОВА ПРОГРАМА

розвитку українського села на період до 2015 року

I. Загальні положення

1. Сучасний стан розвитку аграрного сектору

Аграрний сектор (сільське господарство, харчова і переробна промисловість) забезпечує продовольчу безпеку та продовольчу незалежність країни, формує 17 відсотків валового внутрішнього продукту та близько 60 відсотків фонду споживання населення. Крім того, аграрний сектор є одним з основних бюджетоутворювальних секторів національної економіки, частка якого у зведеному бюджеті України за останні роки становить 8-9 відсотків, а також займає друге місце серед секторів економіки у товарній структурі експорту.

Сільське господарство сприяє розвитку інших галузей, які поставляють засоби виробництва та споживають продукцію сільського господарства як сировину, а також надають транспортні, торговельні та інші послуги.

Особлива роль аграрного сектору в соціально-економічному житті країни обумовлюється унікальним поєднанням сприятливих природно-кліматичних умов та геостратегічним положенням, спроможністю України зайняти вагомe місце на міжнародному продовольчому ринку.

Сільськогосподарська діяльність провадиться майже на всій території країни. У сільській місцевості проживає третина загальної кількості населення. У галузі зайнято 4 млн. осіб із числа сільського населення.

Однак ситуація, що склалася в галузі на даний час, не дає змоги подолати негативні явища.

У 1991-1999 роках виробництво сільськогосподарської продукції зменшилося в 2,1 раза, в тому числі в сільськогосподарських підприємствах - в 3,4 раза. Такий спад виробництва став загрозливим для гарантування продовольчої безпеки країни.

В умовах зниження платоспроможності населення калорійність середньодобового споживання в розрахунку на одну особу зменшилася в 1999 році на 29 відсотків (порівняно з 1990 роком) і становила 2565 ккал, наблизившись до міжнародного критерію з порогу бідності (2500 ккал). Споживання основних протеїновмісних продуктів (м'яса та риби) при цьому зменшилося в 2-2,4 раза, вітаміновмісних продуктів (плодів, ягід і винограду) - в 2,1 раза.

Певна стабілізація і нарощування обсягів виробництва сільськогосподарської продукції у 2000-2006 роках дали змогу підвищити рівень споживання основних продуктів харчування на душу населення, однак він залишається значно нижчим не лише від раціональних, але і від мінімальних норм.

Найгострішими проблемами на селі є відсутність мотивації до праці, бідність, трудова міграція, безробіття, занепад соціальної інфраструктури, поглиблення демографічної кризи та відмирання сіл.

Середньорічна заробітна плата в сільському господарстві найнижча серед галузей економіки.

Загрозливих темпів набирає зниження демографічно-відтворювального і трудового потенціалу села. Рівень народжуваності сільського населення в розрахунку на 1000 осіб знизився з 13,7 до 9,4 осіб, рівень смертності підвищився з 14,4 до 20,5 осіб і перевищив аналогічний показник смертності міського населення в 1,4 раза.

Активізувалися міграційні процеси, особливо серед сільської молоді, що на сьогодні є основною причиною деградації українських сіл.

Знизився рівень зайнятості сільського населення. Лише за 2001-2006 роки чисельність осіб, зайнятих у сільському господарстві, зменшилася на 7 відсотків, а в несільськогосподарській сфері - у 2,7 раза.

Загрозливих масштабів набула деіндустріалізація сільського господарства. Основний капітал галузі зменшився за 1996-2005 роки в 1,7 раза, а в сільськогосподарських підприємствах - у три рази. При цьому частка сільського господарства в основному капіталі економіки зменшилася з 24 до 6 відсотків.

Рівень забезпечення сільського господарства тракторами, комбайнами та іншою технікою становить 45-50 відсотків потреби. Понад 90 відсотків технічних засобів потребують негайної заміни внаслідок їх зношеності.

Таким чином, актуальність розроблення і прийняття цієї Програми зумовлена потребою у невідкладному вжитті заходів для забезпечення розвитку сільського господарства і сільських територій відповідно до обсягів та джерел фінансування, наведених у паспорті Програми ([додаток 1](#)).

2. Причини виникнення проблем

Складна економічна і соціальна ситуація на селі зумовлена:

невідповідністю програм реформування економіки сільського господарства і результатів їх виконання визначеним соціальним пріоритетам;

невизнанням при формуванні бюджетної політики об'єктивної нерівності умов відтворення сільськогосподарського виробництва порівняно з іншими галузями і сферами діяльності, що спричинено сезонністю виробництва, залежністю від природно-кліматичних умов, довготривалістю виробничих циклів і відповідно уповільненим оборотом капіталу;

незадовільним законодавчим забезпеченням та захистом прав власності селян на землю і майно;

недостатнім рівнем фінансової підтримки сільськогосподарського виробництва та соціальної сфери села;

недостатнім стимулюванням впровадження інноваційних технологій та інвестицій в агропромислове виробництво;

відсутністю паритетних економічних відносин між аграрним сектором та іншими галузями економіки;

недостатнім рівнем державної підтримки облаштування сільських територій;

передачею об'єктів соціальної сфери сільськогосподарських підприємств до державної та комунальної власності без належного фінансування їх утримання;

відсутністю умов для підвищення рівня продуктивної зайнятості, створення додаткових робочих місць у сільській місцевості та підвищення рівня доходів;

недостатнім рівнем розвитку інфраструктури аграрного ринку, тінізацією та монополізацією каналів реалізації сільськогосподарської продукції;

проведенням неефективної державної політики щодо створення умов для розвитку кооперативних та інших некомерційних об'єднань сільськогосподарських товаровиробників у сфері заготівлі, переробки, реалізації продукції та фінансового і транспортного обслуговування товарних потоків;

відсутністю інформаційного забезпечення сільського населення з питань господарювання в ринкових умовах.

3. Основна мета Програми

Основною метою Програми є забезпечення життєздатності сільського господарства, його конкурентоспроможності на внутрішньому і зовнішньому ринку, гарантування продовольчої безпеки країни, збереження селянства як носія української ідентичності, культури і духовності.

4. Шляхи і способи розв'язання проблеми

Розвиток соціальної сфери села та аграрного сектору забезпечується шляхом:

здійснення чіткого розмежування функцій і повноважень центральних та місцевих органів виконавчої влади у сфері розвитку сільських територій;

удосконалення на законодавчому рівні міжбюджетних відносин центральних та місцевих органів виконавчої влади, зокрема тих, що пов'язані з вирішенням питань фінансування проектів комплексного розвитку сільських територій;

забезпечення впровадження соціальних стандартів та нормативів у сільській місцевості;

визначення перспектив розвитку сільської поселенської мережі на період до 2015 року на основі розробленої та затвердженої в установленому порядку містобудівної документації;

визначення пріоритетів розвитку аграрного сектору з урахуванням зональних та регіональних особливостей;

удосконалення механізму надання державної підтримки аграрному сектору та забезпечення розвитку сільських територій з урахуванням вимог СОТ;

створення організаційно-правових умов для розвитку паритетних відносин між аграрним сектором та іншими галузями економіки;

юридичного та технічного оформлення права землеволодіння та землекористування;

урегулювання земельних відносин та раціоналізації землекористування, формування ринку земель сільськогосподарського призначення;

здійснення заходів щодо забезпечення розвитку інфраструктури аграрного ринку, диверсифікації каналів реалізації продукції, забезпечення якості та безпеки продовольства, регулювання попиту і пропонування, захисту ринку від імпорتنих товарів низької якості;

здійснення заходів щодо збільшення ємності ринку продукції сільського господарства та продуктів його переробки з урахуванням потреб населення, його купівельної спроможності та максимальних можливостей експорту;

інноваційно-інвестиційного зміцнення матеріально-технічної бази аграрного сектору, впровадження екологічно безпечних, ресурсо- та енергозберігаючих технологій;

удосконалення страхової та податкової політики у сфері аграрного сектору;

підвищення ролі аграрної науки і освіти, розвитку дорадництва;

удосконалення системи управління в аграрному секторі;

збереження демографічного потенціалу і трудових ресурсів аграрного сектору, формування ефективної системи забезпечення галузі кадрами в результаті підготовки фахівців за цільовим направленням та залучення молодих фахівців для роботи на селі.

5. Завдання і заходи

Основними завданнями Програми є:

створення організаційно-правових та соціально-економічних умов для комплексного розвитку сільських територій, наближення та вирівнювання умов життєдіяльності міського та сільського населення;

підвищення рівня ефективної зайнятості, посилення мотивації сільського населення до розвитку підприємництва у сільській місцевості як основної умови підвищення рівня життя населення;

підтримка конкурентоспроможності аграрного сектору в умовах інтеграції України у світовий економічний простір;

подолання стихійності та тінізації аграрного ринку;

створення екологічно безпечних умов для життєдіяльності населення, збереження навколишнього природного середовища та раціонального використання природних ресурсів, особливо земель сільськогосподарського призначення.

Перелік завдань і заходів наведено у [додатку 2](#) до Програми.

6. Очікувані результати, ефективність Програми

У результаті виконання Програми передбачається:

зберегти сільські населені пункти та забезпечити їх об'єктами соціальної інфраструктури відповідно до визначених соціальних стандартів та нормативів;

підвищити рівень ефективної зайнятості сільського населення, рівень доходів сільського населення і середньомісячної заробітної плати працівників сільського господарства до рівня, не нижче середнього в галузях національної економіки;

забезпечити формування ємності аграрного ринку шляхом виробництва вітчизняної сільськогосподарської продукції в обсязі, що гарантує продовольчу незалежність країни ([додаток 3](#) до Програми);

створити інфраструктуру внутрішнього аграрного ринку, збільшити обсяги біржової торгівлі, сформувати національну мережу оптових сільськогосподарських ринків, інформаційно-комунікативні мережі та активізувати розвиток транспортного забезпечення;

сформувати прозорі та ефективні канали надходження продукції від виробника до споживача;

щороку оновлювати технічну базу сільського господарства на 15 відсотків ([додаток 4](#) до Програми);

збільшити обсяг:

- виробництва валової продукції сільського господарства в 2015 році порівняно з 2006 роком у 1,6 раза;

- експорту сільськогосподарської продукції та продовольчих товарів (переважно з високою доданою вартістю) у два рази;

- інвестицій в аграрний сектор у два рази ([додаток 5](#) до Програми);

- надходження податків і зборів до зведеного бюджету України у 2,5 рази ([додаток 6](#) до Програми);

довести обсяг частки органічної продукції у загальному обсязі валової продукції сільського господарства до 10 відсотків;

збільшити завантаження переробних підприємств, забезпечити подальший розвиток сільськогосподарського машинобудування, зберегти робочі місця у галузях - партнерах сільського господарства;

впровадити у практику базові агроекологічні вимоги і стандарти відповідно до регламентів ЄС;

довести обсяг споживання населенням у 2015 році основних продуктів харчування до раціональних норм ([додаток 7](#) до Програми).

Очікувані результати виконання Програми наведено у [додатку 8](#).

II. Розвиток соціальної сфери села та сільських територій

1. Забезпечення впровадження соціальних стандартів і нормативів у сільській місцевості

У 2008-2009 роках передбачається забезпечити впровадження соціальних стандартів і нормативів у сільській місцевості, розробити форми паспорта соціального розвитку сільських територій та методику його заповнення, провести паспортизацію сільських

населених пунктів, з урахуванням результатів якої розробити регіональні програми розвитку сільських територій на період до 2015 року.

Виконання зазначеної роботи забезпечується Мінагрополітики, центральними та місцевими органами виконавчої влади, які відповідають за реалізацію соціальної політики в державі, та Українською академією аграрних наук.

Координація дій, пов'язаних з виконанням цього завдання, покладається на Мінсоцполітики та Мінрегіон.

{Абзац третій пункту 1 розділу II із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ [№ 1390 від 28.12.2011](#)}

Узагальнені матеріали за результатами паспортизації сільських територій затверджуються Кабінетом Міністрів України і враховуються під час формування Державного бюджету України.

2. Розвиток підприємництва, розв'язання проблем зайнятості на селі

Створення сприятливих умов для розширення сфери застосування праці у сільській місцевості та підвищення рівня доходів сільського населення здійснюється шляхом:

стимулювання розвитку підприємництва як у сільському господарстві, так і в несільськогосподарській сфері;

сприяння пріоритетному розвитку малих приватних підприємств побутового обслуговування в результаті залучення соціально незахищених верств сільського населення;

здійснення заходів щодо стимулювання розміщення нових підприємств легкої, харчової та інших галузей промисловості, обслуговуючих організацій;

стимулювання розвитку обслуговуючих кооперативів та інших об'єднань;

здійснення із залученням районних центрів зайнятості професійного навчання безробітних, які проживають у сільській місцевості, основ підприємницької діяльності;

поетапного звільнення сільських жителів, що вперше реєструються для провадження підприємницької діяльності у сільській місцевості, від окремих видів оподаткування на строк до трьох років;

посилення правового та соціального захисту орендодавців (власників) землі і майна, гарантування доходів відповідно до укладених договорів;

залучення осіб, що провадять підприємницьку діяльність, та тих, що зайняті в особистих селянських господарствах, до участі в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування, а також добровільного пенсійного забезпечення;

здійснення заходів щодо забезпечення аграрного сектору кваліфікованою робочою силою, підвищення професійно-кваліфікаційного рівня працівників, зокрема в результаті розвитку системи професійного навчання персоналу підприємств, установ та організацій.

3. Розвиток транспортного сполучення та зв'язку

Заходи щодо розвитку транспортного сполучення та зв'язку здійснюються шляхом:

будівництва та реконструкції автомобільних доріг загального користування у сільській місцевості, завершення будівництва під'їзних доріг з твердим покриттям до сільських населених пунктів, збільшення обсягів робіт з облаштування сільських вулиць;

забезпечення належного транспортного сполучення населених пунктів з автомобільними дорогами загального користування за рахунок коштів державного та місцевих бюджетів;

забезпечення належного транспортного сполучення населених пунктів з дорогами республіканського та загальнодержавного значення за рахунок коштів місцевих бюджетів;

оптимізації автобусної маршрутної мережі з метою забезпечення регулярного зв'язку населених пунктів з районними та обласними центрами;

сприяння розвитку підприємницьких структур в організації маршрутних пасажирських та вантажних перевезень у сільській місцевості;

забезпечення сільського населення загальнодоступними телекомунікаційними послугами, комп'ютеризації сільських рад та вільного доступу до Інтернету.

4. Удосконалення інженерної інфраструктури

Забезпечення комплексного розвитку інженерної інфраструктури сільських територій здійснюється шляхом:

будівництва та реконструкції мереж і об'єктів електропостачання;

розроблення і виконання програм будівництва газопроводів-відводів, розвитку газових мереж високого та середнього тиску і регіональних програм поетапної газифікації сільських населених пунктів;

забезпечення постійного контролю за станом навколишнього природного середовища в сільських населених пунктах та місцях накопичення відходів, удосконалення нормативно-правової бази з питань утилізації відходів.

5. Розвиток житлового будівництва та комунального господарства

У сфері житлового будівництва та комунального господарства передбачається:

забезпечити збереження та упорядкування державного, комунального та приватного житлового фонду, реконструкцію та будівництво нового, більш комфортабельного житла;

збільшити обсяг будівництва житла в сільській місцевості, надання довгострокових пільгових кредитів індивідуальним сільським забудовникам;

забезпечити упорядження сільських садиб з урахуванням нових стандартів забудови сільських територій, поліпшити їх забезпечення засобами зв'язку, електро-, газо-, тепло- та централізованого водопостачання і водовідведення;

створити на місцевому рівні належну базу для експлуатації переданих у комунальну власність житлових будинків з її фінансовим, кадровим та матеріально-технічним забезпеченням;

здійснити побудову необхідної інфраструктури для надання сільському населенню житлово-комунальних послуг, поліпшення якості таких послуг.

6. Розвиток освіти

У сфері розвитку освіти державна підтримка спрямовується на забезпечення:

- надання освітніх послуг відповідно до державних стандартів початкової, базової і повної середньої освіти;
- рівного доступу до високоякісної дошкільної та загальної середньої освіти;
- створення належних умов для проживання працівників гуманітарної сфери на селі;
- функціонування мережі дошкільних, загальноосвітніх та позашкільних навчальних закладів у сільській місцевості;
- реорганізації та утворення в окремих населених пунктах комплексів типу "дошкільний навчальний заклад - загальноосвітній навчальний заклад", створення умов для функціонування загальноосвітніх навчальних закладів з малою чисельністю учнів, формування освітніх округів;
- регулярного безоплатного підвезення до місць навчання і додому дітей шкільного віку та педагогічних працівників у сільській місцевості;
- виконання [Програми "Шкільний автобус"](#);
- активізації профорієнтаційної роботи серед учнів старших класів з метою підготовки їх до усвідомленого обрання професій для подальшої роботи в аграрному секторі.

7. Розвиток медичного обслуговування

З метою забезпечення розвитку сфери охорони здоров'я та поліпшення демографічної ситуації першочергова увага приділяється:

реалізації державної політики щодо поліпшення демографічної ситуації в сільській місцевості, наданням оздоровчо-профілактичної та медичної допомоги населенню, створенню належних виробничих і побутових умов, забезпеченню дотримання вимог техніки безпеки та виробничої санітарії;

формуванню та забезпеченню функціонування на селі системи надання медичної допомоги населенню на основі пріоритетного розвитку первинної медичної (медико-санітарної) допомоги на засадах сімейної медицини;

{Абзац третій пункту 7 розділу II із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ [№ 875 від 04.12.2013](#)}

реструктуризації мережі закладів первинної медичної (медико-санітарної) допомоги із введенням фельдшерсько-акушерських пунктів до складу сільських лікарських амбулаторій як структурних підрозділів;

{Абзац четвертий пункту 7 розділу II із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ [№ 875 від 04.12.2013](#)}

забезпеченню рівного доступу до надання первинної медичної (медико-санітарної) допомоги сільським жителям шляхом створення фельдшерсько-акушерських пунктів у селах з населенням понад 500 осіб; реорганізації фельдшерсько-акушерських пунктів, які здійснюють обслуговування понад 1000 осіб, в амбулаторії загальної практики сімейної медицини та їх належному оснащенню;

{Абзац п'ятий пункту 7 розділу II із змінами, внесеними згідно з Постановою КМ [№ 875 від 04.12.2013](#)}

поліпшенню спеціалізованої, швидкої та невідкладної медичної допомоги, що надається сільському населенню, шляхом оснащення лікувально-профілактичних закладів сучасним лікувально-діагностичним обладнанням та спеціальними автотранспортними засобами;

підвищенню якості необхідних реабілітаційних послуг, що надаються інвалідам та дітям-інвалідам з числа сільського населення, а також послуг, пов'язаних з їх транспортуванням до реабілітаційних закладів;

будівництву (реконструкції) амбулаторій відповідно до нормативу забезпеченості мережею амбулаторій - підрозділів центрів первинної медичної (медико-санітарної) допомоги.

{Пункт 7 розділу II доповнено абзацом згідно з Постановою КМ [№ 875 від 04.12.2013](#)}

8. Розвиток культурно-дозвільної діяльності в сільській місцевості, збереження і розвиток традиційної культури регіонів

У сфері культури передбачається:

забезпечити подальший розвиток закладів культури, запровадити нові форми їх діяльності, сприяти широкому доступу до зазначених закладів сільських жителів з наданням пільг малозабезпеченим верствам;

сприяти збереженню та активному пропагуванню історико-культурної спадщини;

поліпшити кадрове забезпечення закладів культури;

забезпечити виконання державних, регіональних та місцевих програм у сфері культури в частині обслуговування сільського населення.

9. Поліпшення побутового обслуговування сільського населення

У сфері побутового обслуговування сільського населення Програма передбачає:

формування збалансованої мережі підприємств побутового обслуговування, організацію обслуговуючих кооперативів, надання підтримки малому підприємництву, збереження існуючих та створення нових робочих місць;

створення підприємств побутового обслуговування у сільських населених пунктах, підвищення якості та збільшення обсягу надання відповідних послуг;

організацію обслуговуючих кооперативів, забезпечення підготовки кадрів для підприємств побутового обслуговування відповідно до потреб розвитку сфери

обслуговування на селі, підвищення професійно-кваліфікаційного рівня працівників підприємств зазначеної сфери.

10. Розвиток фізичної культури і спорту на селі

У сфері фізичної культури і спорту заходи Програми спрямовуються на:

проведення районних, обласних і республіканських спартакіад для сільських жителів;

створення умов для занять фізичною культурою за місцем проживання та у місцях масового відпочинку шляхом утворення нових фізкультурно-спортивних закладів, зміцнення їх матеріально-технічної бази, фінансове, матеріальне та кадрове забезпечення таких закладів;

створення на базі спортивних споруд сільськогосподарських підприємств та сільських шкіл оздоровчих груп, спортивних шкіл з урахуванням вікових груп сільського населення, доведення до 2015 року частки осіб, що займаються фізичною культурою, до рівня 10-15 відсотків загальної чисельності сільського населення.

11. Розвиток торговельного обслуговування сільського населення

Активізація і підвищення ефективності діяльності споживчої кооперації для задоволення потреб сільського населення в товарах і послугах здійснюється шляхом:

забезпечення розвитку інфраструктури роздрібної торгівлі згідно з визначеними соціальними стандартами, посилення контролю за якістю товарів, удосконалення механізму захисту сільських жителів від надання послуг низької якості;

посилення контролю за дотриманням суб'єктами торговельного обслуговування єдиних правил продажу товарів сільському населенню;

поліпшення торговельного обслуговування населення, зокрема проведення виїзної торгівлі, здійснення доставки товарів додому в труднодоступних сільських населених пунктах, розширення асортименту товарів та збільшення обсягів продажу;

створення системи замовлень на закупівлю сільськогосподарської продукції в особистих селянських господарствах і сільськогосподарських підприємствах відповідно до довгострокових контрактів;

організації постачання особистим селянським господарствам насіння, матеріалів, отрутохімікатів, добрив, молодняка худоби, птиці.

12. Створення умов для заохочення молоді до роботи і проживання у сільській місцевості

Формування сприятливих умов для роботи і проживання молоді у сільській місцевості здійснюється шляхом:

запровадження надання матеріальної допомоги для облаштування випускникам вищих та середніх спеціальних навчальних закладів, що працюватимуть у сільській місцевості, в тому числі надання довгострокових кредитів на пільгових умовах;

надання молоді земельних ділянок для ведення сільськогосподарського виробництва та індивідуального будівництва;

збільшення видатків з державного бюджету для цільового довгострокового кредитування сільських забудовників, передусім молоді, за регіональними програмами "Власний дім";

оптимізації мережі професійно-технічних навчальних закладів для підготовки працівників масових професій у сільському господарстві та інших сферах діяльності, відновлення роботи міжшкільних професійно-навчальних комбінатів;

збільшення квоти прийому сільської молоді до вищих навчальних закладів за державним замовленням (при цьому передбачаються договірні умови гарантованого повернення фахівців для роботи в селі);

забезпечення проведення індивідуальної роботи із сім'ями, що потребують соціального захисту, передусім з тими, в яких живуть діти з обмеженими фізичними та розумовими можливостями.

13. Державна підтримка розвитку депресивних сільських територій

Для забезпечення надання державної підтримки для розвитку депресивних сільських територій передбачається:

удосконалити законодавство в частині врахування специфіки розвитку депресивних сільських територій;

розробити та здійснити заходи щодо надання державної підтримки сільським населеним пунктам і адміністративним районам, що належать до депресивних сільських територій;

запровадити надання гарантій і пільг особам (сім'ям), що проживають на депресивних сільських територіях, а також тим, що будуть в установленому порядку переселятися на такі території, з метою відродження сільськогосподарського виробництва та інших видів діяльності.

14. Удосконалення системи управління розвитком сільських територій

Підвищення ефективності управління розвитком сільських територій передбачає:

розмежування між центральними та місцевими органами виконавчої влади повноважень щодо реалізації соціальної політики на селі та комплексного розвитку сільських територій;

утворення при Кабінеті Міністрів України Міжвідомчої координаційної ради з питань розвитку сільських територій;

посилення ролі сільських громад щодо контролю за ефективним використанням земельних, водних, лісових та інших природних ресурсів, охороною довкілля;

вдосконалення міжбюджетних відносин у частині спрямування до місцевих бюджетів коштів, необхідних для виконання органами місцевого самоврядування покладених на них функцій з утримання закладів соціально-культурного призначення, надання суспільно необхідних послуг населенню та розв'язання інших завдань розвитку села;

запровадження компенсації за рахунок коштів державного бюджету витрат підприємств агропромислового комплексу, пов'язаних з будівництвом об'єктів соціальної сфери у сільських населених пунктах;

реалізацію протягом 2008-2015 років науково обґрунтованих проектів соціального облаштування сільських територій;

створення науково-дослідної установи з питань розвитку сільських територій у системі Української академії аграрних наук.

15. Фінансове забезпечення здійснення заходів з розвитку соціальної сфери села та сільських територій

Обсяги фінансування заходів з розвитку соціальної сфери села та сільських територій визначаються за результатами паспортизації сільських населених пунктів відповідно до законодавства.

У державному бюджеті щороку передбачаються кошти для здійснення заходів з розвитку соціальної сфери села та сільських територій у визначених законодавством обсягах, які розподіляються Мінфіном між центральними органами виконавчої влади, відповідальними за виконання затверджених Програмою заходів.

Ця Програма включається окремим розділом до Державної програми економічного і соціального розвитку України на відповідний рік.

III. Розвиток аграрного ринку

1. Продовольча безпека та продовольча незалежність держави

Основою аграрного ринку є виробництво вітчизняними товаровиробниками сільськогосподарської продукції, яке переважно формує продовольчу безпеку держави.

Продовольча безпека держави - захищеність життєвих інтересів людини, яка виражається у гарантуванні державою безперешкодного економічного доступу людини до продуктів харчування з метою підтримання її життєдіяльності.

Продовольча безпека держави визначається за такими критеріями:

достатність продовольчого споживання - відношення фактичного рівня споживання основних харчових продуктів на одну особу до науково обґрунтованих (медично рекомендованих) норм здорового харчування. В 2005 році цей показник за найважливішими харчовими продуктами (молочними і м'ясними) становив лише 49-59 відсотків.

доступність продовольчого споживання - відношення вартості річного набору харчових продуктів на одну особу, що відповідає науково обґрунтованим нормам здорового харчування, до річного розміру доходу на одну особу;

продовольча незалежність - частка продовольчого імпорту в загальному обсязі продовольчого споживання.

У результаті виконання заходів, передбачених Програмою, у 2015 році очікується забезпечити виробництво:

м'яса - у 2,1 раза більше, молока - в 1,4, плодів, ягід і винограду - у три, овочів і баштанних культур у - 1,3 раза порівняно з 2005 роком;

зерна - в обсязі 50 млн. тонн, цукрових буряків - 25, олійних культур - 15, овочів - 8, картоплі - 18, плодів і ягід - 3,2, винограду - 0,8, молока - 20, м'яса - 5,1 млн. тонн, яєць - 17 млрд. штук, що гарантуватиме досягнення науково обґрунтованих норм споживання харчових продуктів та підтримку ефективного експортного потенціалу.

2. Розвиток рослинництва

Розвиток рослинництва здійснюється шляхом удосконалення земельних відносин і запровадження сучасних технологій, що сприятиме забезпеченню стабільності та ефективності використання земель сільськогосподарського призначення, підвищенню добробуту сільського населення.

Розвиток рослинництва здійснюється шляхом:

впровадження ринкових методів регулювання виробництва продукції рослинництва з урахуванням балансу попиту і пропонування;

раціонального розміщення та поглиблення спеціалізації і концентрації виробництва продукції рослинництва у природно-економічних зонах країни з удосконаленням механізму надання державної підтримки;

запровадження механізму надання сільськогосподарським виробникам державної підтримки, спрямованої на забезпечення здійснення посівів сільськогосподарських культур насінням сортів і гібридів високих репродукцій, дотримання вимог сучасних технологій;

підтримки великотоварного виробництва рослинницької продукції через стимулювання створення партнерських об'єднань власників земельних часток (паїв);

стимулювання ведення органічного сільського господарства;

запровадження з 2008 року бюджетного фінансування наукових установ та насіннєвих господарств, які виробляють насіння перспективних сортів і гібридів високих посівних кондицій.

3. Землеустрій та державний земельний кадастр

Завдання щодо забезпечення розвитку земельних відносин виконуються шляхом удосконалення державного земельного кадастру, розвитку рекреаційного та оздоровчого землекористування, землепорядкування сільських територій, охорони та підвищення родючості ґрунтів, удосконалення системи моніторингу земель, розвитку меліорації земель, формування ринку земель сільськогосподарського призначення.

Для забезпечення комплексного землеустрою сільських територій і сільськогосподарських землеволодінь і землекористувань, удосконалення державного земельного кадастру передбачається:

провести інвентаризацію сільськогосподарських землеволодінь і землекористувань;

підготувати методики та провести дослідження агроекологічного стану земель сільськогосподарського призначення;

розробити рекомендації щодо раціонального розміщення сільськогосподарського виробництва залежно від якості ґрунтів;

забезпечити організацію землеволодінь та землекористувань сільськогосподарських підприємств, фермерських та селянських господарств з урахуванням їх оптимальних розмірів і вимог еколого-ландшафтної організації території;

здійснити природоохоронні заходи, включаючи агролісомеліоративні та протиерозійні;

провести оцінку земельно-ресурсного, рекреаційного та оздоровчого потенціалу;

здійснити консервацію малопродуктивних, деградованих та техногенно забруднених земель;

забезпечити укрупнення земельних ділянок шляхом об'єднання земельних часток (паїв), створення кооперативів та інших партнерських об'єднань;

вжити заходів до відновлення меліорованих земель;

забезпечити виконання вимог законодавства щодо дотримання порядку виділення земельних ділянок власникам земельних часток (паїв);

забезпечити реалізацію у повному обсязі прав власників земельних ділянок, земельних часток (паїв) та суб'єктів господарювання в частині посилення відповідальності за дотримання умов договорів оренди та їх державну реєстрацію;

створити нормативно-правову базу та систему автоматизованого ведення державного земельного кадастру;

уточнити з урахуванням ринкових умов сільськогосподарського виробництва методики бонітування ґрунтів, економічної оцінки земель та нормативної грошової оцінки земель;

удосконалити порядок обліку земель з урахуванням кількісних і якісних показників та забезпечити їх цільове використання.

4. Охорона і підвищення родючості ґрунтів, екологізація сільськогосподарського виробництва

Державна політика спрямовується на вирішення питань забезпечення охорони земель, підвищення родючості ґрунтів та екологічної безпеки сільських територій шляхом здійснення комплексу заходів відповідно до проектів землеустрою, які передбачають:

оптимізацію структури посівних площ і сівозміни з метою підвищення продуктивності сільськогосподарських угідь, запобігання ерозійним процесам та відтворення родючості ґрунтового покриву;

покращення балансу гумусу та основних поживних речовин шляхом збільшення обсягів застосування мінеральних добрив (2007-2008 роки - 2,9 млн. тонн, 2009-2010 роки - 3,5 млн. тонн, 2011-2015 роки - 4,1 млн. тонн мінеральних добрив у діючій речовині) та органічних добрив, у тому числі торфокомпостів і органічних решток рослин;

розширення застосування ґрунтозахисних технологій обробітку ґрунту;

здійснення заходів щодо запобігання забрудненню ґрунтів важкими металами, промисловими відходами, пестицидами та іншими агрохімікатами;

проведення хімічної меліорації ґрунтів для підвищення їх родючості;

здійснення державного контролю за проведенням заходів з охорони та відтворення родючості ґрунтів;

підвищення відповідальності власників землі та землекористувачів за раціональне використання і охорону земель;

стимулювання вилучення з інтенсивного використання деградованих, малопродуктивних та техногенно забруднених сільськогосподарських угідь;

формування екомережі як ефективного механізму збереження ландшафтного біорізноманіття.

5. Удосконалення системи моніторингу земель

Система моніторингу земель передбачає своєчасне виявлення зміни стану земель, їх оцінку, відтворення та ліквідацію наслідків негативних процесів.

Відповідно до законодавства система моніторингу земель удосконалюється шляхом:

обов'язкового здійснення агрохімічного обстеження ґрунтів, контролю за зміною їх якісного стану, проведення агрохімічної паспортизації земельних ділянок;

проведення оцінки потенційних ризиків та шкоди, заподіяної земельним ресурсам внаслідок надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру;

удосконалення стандартів і нормативів у галузі використання та охорони земель, у тому числі охорони та відтворення родючості ґрунтів.

6. Меліорація земель

З метою підвищення рівня використання потенційних можливостей меліорованих земель передбачається:

забезпечити ефективне функціонування меліораційної системи;

створити умови для забезпечення господарств, що провадять діяльність із зрошувального землеробства, високопродуктивною поливною технікою;

створити системи регулювання водно-повітряного режиму ґрунтів в умовах осушення.

До 2015 року передбачається поетапно відновити і реконструювати зрошувальні та осушувальні системи на площі відповідно 2 і 2,3 млн. гектарів.

7. Формування ринку земель сільськогосподарського призначення

Для подальшої оптимізації землеволодінь і землекористувань, підвищення ефективності використання земельних ресурсів, забезпечення реалізації конституційних прав власності на землю громадян, юридичних осіб та держави, залучення інвестицій в аграрний сектор формується ринок земель сільськогосподарського призначення.

Формування ринку земель сільськогосподарського призначення здійснюється шляхом:

прийняття законів України щодо створення та функціонування ринку земель, ведення державного земельного кадастру, створення фонду земель державної власності та управління ними;

створення єдиної системи реєстрації нерухомості, в тому числі земельних ділянок;

сприяння розвитку інфраструктури ринку земель (земельні біржі, аукціони, конкурси тощо);

удосконалення підходів до оцінки сільськогосподарських угідь з урахуванням ринкових умов;

посилення захисту прав власників земельних ділянок і контролю за ціновою політикою на земельному ринку.

8. Розвиток тваринництва

Для розв'язання завдань з розвитку тваринництва необхідно здійснити такі заходи:

зупинити зменшення поголів'я великої рогатої худоби шляхом удосконалення механізму надання бюджетних дотацій;

забезпечити поступове збільшення чисельності високопродуктивних молочних корів у сільськогосподарських підприємствах і фермерських господарствах та довести його у 2015 році до 1,7-1,9 млн. голів шляхом власного відтворення і організації закупівлі ремонтних телиць за межами України;

забезпечити приріст обсягів виробництва м'яса шляхом розвитку м'ясного скотарства, птахівництва і свинарства в сільськогосподарських підприємствах і великих фермерських господарствах;

стимулювати розвиток м'ясного скотарства в сприятливих для його розвитку регіонах;

сприяти розвитку конкурентоспроможного виробництва шляхом підтримки формування механізованих тваринницьких ферм і комплексів, укомплектованих високопродуктивним поголів'ям та забезпечених належною кормовою базою;

створити сучасну державну систему селекції у тваринництві і птахівництві;

створити умови для кращого забезпечення сільськогосподарських виробників, в першу чергу особистих селянських господарств, племінним молодняком;

сприяти концентрації виробництва продукції тваринництва в особистих селянських господарствах шляхом формування кооперативних об'єднань з метою одержання високоякісної сировини та безпечної для здоров'я людини тваринницької продукції, розширення заготівельної інфраструктури, підвищення товарності продукції тваринництва у 1,5 раза;

сприяти розвитку комбікормової промисловості на кооперативних засадах та створенню культурних пасовищ;

розширити мережу підготовки операторів тваринництва різного профілю, підвищити кваліфікацію та удосконалити механізм атестації спеціалістів і працівників галузі.

З метою стабілізації та розвитку тваринництва, становлення його як конкурентоспроможної галузі передбачається:

проводити доплату товаровиробникам за продані ними кондиційне поголів'я великої рогатої худоби, свиней та птиці, молоко та вовну за наявне та прирощене маточне поголів'я сільськогосподарських тварин;

стимулювати закупівлю сільськогосподарськими підприємствами телиць і нетелів у племінних господарствах та за імпортом.

9. Ринок матеріально-технічних ресурсів та послуг

З метою покращення ситуації з формуванням та відтворенням матеріально-технічної бази передбачається:

визначити достовірні параметри (включаючи вартісну оцінку) галузевих основних засобів, показники їх стану і використання шляхом проведення суцільної інвентаризації в рамках Всеукраїнського сільськогосподарського перепису;

провести в ході зазначеної інвентаризації оцінку основного капіталу із застосуванням витратного підходу для визначення відновної вартості, а порівняльного і дохідного підходу - для визначення ринкової вартості та потенційної корисності об'єктів;

розробити науково обґрунтовані нормативи потреби в основних засобах сільськогосподарського призначення з урахуванням оптимальної спеціалізації регіонів України і світових тенденцій розвитку аграрного сектору з метою визначення обсягів капіталовкладень, необхідних для їх формування;

реформувати амортизаційну систему з метою її інвестиційного спрямування шляхом розмежування економічної та фіскальної функцій амортизації, лібералізації амортизаційних відрахувань в науково обґрунтованих межах, стимулювання використання нарахованої амортизації за цільовим призначенням;

сприяти розвитку нетрадиційних відновлюваних джерел енергії і альтернативних видів рідкого та газового палива, передусім біодизелю та біоетанолу;

удосконалити систему лізингу сільськогосподарської техніки та обладнання, розширити обсяги підтримки державних лізингових компаній, активізувати лізингову діяльність інших фінансових установ і машинобудівних підприємств, створити сприятливі умови для широкого залучення вітчизняних та іноземних інвестицій;

розвивати фірмовий технічний сервіс у гарантійний та післягарантійний період експлуатації сільськогосподарської техніки за участю заводів-виробників та постачальників, забезпечити формування ринкової інфраструктури технічного сервісу, зокрема на кооперативних засадах;

впроваджувати системний моніторинг та сучасні засоби інформатизації щодо матеріально-технічних ресурсів для аграрного сектору;

посилити роботу з підготовки механізаторів широкого профілю і підвищення кваліфікації, удосконалити механізм атестації інженерно-технічних працівників.

10. Формування і розвиток інфраструктури аграрного ринку

З метою розвитку аграрного ринку передбачається:

розширити обсяги біржової торгівлі сільськогосподарською продукцією;

запровадити на товарних біржах сучасні біржові механізми електронної торгівлі з використанням інструментів товарного обігу, включаючи товарні деривативи та складські свідоцтва, що включає:

створення системи форвардної торгівлі як засобу самофінансування товаровиробника з використанням оптимальної системи гарантованого виконання зобов'язань за відповідними контрактами;

організацію системи вторинного обігу складських свідоцтв як специфічного виду біржового товару з метою спрощення процедури їх використання на товарному ринку;

запровадження системи торгівлі деривативами (ф'ючерсний контракт, опціон) як способу обігу майнових прав згідно з товарними біржовими угодами для впровадження механізму страхування (хеджування) цінових ризиків у майбутньому через розрахунково-клірингові установи;

законодавче забезпечення діяльності оптових сільськогосподарських ринків як підприємств, зокрема кооперативних, що продовжують технологічний ланцюг виробництва і збуту сільськогосподарської продукції, з визначенням відповідного коду в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України (ЄДРПОУ), а також як суб'єктів господарської діяльності, що обслуговують сільськогосподарських товаровиробників і не мають на меті отримання доходів;

закріплення за оптовими сільськогосподарськими ринками за участю безпосередніх виробників функцій надання послуг з транспортування, складування, пакування продукції та фінансового обслуговування операторів ринку;

фінансову участь держави на загальнодержавному і місцевому рівні у створенні мережі та інфраструктури оптових сільськогосподарських ринків;

удосконалення транспортної інфраструктури, активізацію роботи з відновлення перевезень сільськогосподарської продукції річковим транспортом та виготовлення спеціалізованих великогабаритних автотранспортних засобів для сільськогосподарських вантажів;

реалізацію проектів створення сільськогосподарськими товаровиробниками мережі кооперативних елеваторів, включаючи портові, за участю зернових трейдерів та держави на засадах асоційованого членства;

формування системи державних інституцій з функціями здійснення належного контролю за безпечністю експортної продукції та адаптацією до міжнародних вимог, підтримку розвитку інформаційних систем, створення умов для вільного доступу всіх учасників ринку до інформації, результатів аналізу та прогнозування;

державну підтримку формування кооперативних каналів збуту сільськогосподарської продукції, передусім для дрібних сільськогосподарських товаровиробників, як основи створення сприятливого конкурентного середовища в сфері відносин розподілу, альтернативи посередницьких комерційних каналів;

сприяння процесам кооперації, особливо за участю дрібних сільськогосподарських товаровиробників, з боку державних органів управління аграрним сектором шляхом виділення в їх структурі спеціальних підрозділів з функціями координації розвитку виробничої і обслуговуючої кооперації та інспектування ідентичності сільськогосподарських кооперативів, їх об'єднань з урахуванням кооперативних принципів та відповідно до актів законодавства;

поліпшення матеріально-технічної бази обслуговуючих кооперативів;

участь несільськогосподарських підприємств аграрного сектору та споживчих товариств у формуванні сільськогосподарських збутових кооперативів на засадах асоційованого членства;

надання обслуговуючим кооперативам пільгових кредитів за схемами, що застосовуються для сільськогосподарських товаровиробників;

створення умов для формування прозорих каналів просування продукції від виробника до споживача;

ознайомлення сільськогосподарських товаровиробників з перевагами кооперативних та інших видів реалізації сільськогосподарської продукції, продуктів її переробки.

11. Державне регулювання аграрного ринку

Державне регулювання аграрного ринку здійснюється шляхом:

удосконалення системи прогнозування і ведення балансів платоспроможного попиту населення та пропонування на продовольчому ринку;

удосконалення діяльності Аграрного фонду та Аграрної біржі з розвитком їх інфраструктури і формуванням державних продовольчих та фінансових резервів в обсягах, необхідних для гарантованого забезпечення стабільного функціонування аграрного ринку;

оперативного застосування товарних і фінансових інтервенцій на визначені види продукції у разі її реалізації на аграрному ринку, щорічного обґрунтування мінімальних і максимальних цін для ефективного застосування інтервенцій з урахуванням інфляції та індексів цін;

створення в системі Мінагрополітики служби державного моніторингу аграрного ринку для оперативного прийняття рішень з питань вжиття державою заходів для його регулювання та створення умов для вільного доступу всіх учасників аграрного ринку до інформації;

удосконалення законодавчої та методичної бази у сфері здійснення контролю за якістю продукції, правилами торгівлі, ціновою політикою на аграрному ринку;

посилення контролю за забезпеченням захисту прав споживачів;

удосконалення механізму державної підтримки виробництва основних видів сільськогосподарської продукції для гарантування продовольчої безпеки;

реалізація митної політики з дотриманням вимог СОТ;

запровадження експертної оцінки майбутнього врожаю із застосуванням сучасних технологій досліджень і розрахунків;

удосконалення статистичної звітності з метою достовірного оцінювання ємності внутрішнього аграрного ринку та експортного потенціалу.

12. Гарантування безпечності та якості продовольства

Політика гарантування безпечності та якості продовольства спрямовується на:

завершення у період до 2010 року розроблення і впровадження стандартів якості на основні види сільськогосподарської продукції і продовольчих товарів відповідно до міжнародних;

створення реєстрів стандартів на сільськогосподарську продукцію і продовольчі товари;

створення бази даних про вітчизняні та зарубіжні технології, продуктові інновації нового покоління, що відповідають або перевищують рівень світових аналогів;

удосконалення механізму здійснення державного контролю за дотриманням ветеринарних та санітарних вимог при утриманні тварин і виробництві продукції тваринного походження;

створення умов для здійснення контролю за вирощуванням тварин, якістю продовольчої сировини та харчових продуктів відповідно до регламентів СОТ;

визначення вимог до роботи контролюючих органів, які зобов'язані підвищити ефективність заходів щодо здійснення контролю за якістю харчових продуктів відповідно до регламентів СОТ;

акредитацію державних лабораторій ветеринарної медицини згідно з вимогами ISO/IEC 17025;

уточнення переліку санітарних і фітосанітарних заходів з метою його узгодження з Угодою СОТ про санітарні і фітосанітарні заходи;

удосконалення системи контролю за виконанням товаровиробниками вимог нормативних документів, технічних регламентів, пов'язаних з якістю продукції, вимог законодавства у сфері захисту прав споживачів, зміни ролі держави та операторів ринку щодо забезпечення безпечності харчових продуктів за європейськими принципами;

розроблення законодавчої бази з питань використання харчових продуктів, вироблених з генетично модифікованих організмів;

удосконалення системи державного контролю за якістю харчових продуктів з метою усунення дублювання функцій в системі виконавчої влади відповідно до [Плану дій "Україна - ЄС"](#).

13. Підтримка доходів сільськогосподарських товаровиробників

З урахуванням залежності сільського господарства від погодних умов та високого рівня ризикованості, а також тривалого періоду виробничого циклу, що зумовлює уповільнений оборот капіталу, проводиться робота з:

удосконалення існуючих і запровадження нових механізмів державної підтримки сільськогосподарських виробників, які узгоджуються з вимогами СОТ;

запровадження системи дотування виробництва продукції з низьким рівнем рентабельності, в першу чергу продукції тваринництва;

підтримки доходів сільськогосподарських виробників шляхом стимулювання розвитку системи страхування, створення необхідної інфраструктури страхового ринку, удосконалення законодавчої і методичної бази з питань його регулювання.

14. Формування агроекологічного іміджу України

Зважаючи на те, що вітчизняне сільське господарство є визначальною галуззю у забезпеченні населення харчовими продуктами, питання екологічної безпеки мають першочергове значення.

У зв'язку з цим передбачається:

здійснити організаційно-правові та економічні заходи щодо впровадження ресурсоощадних, безпечних та екологічно чистих технологій виробництва сільськогосподарської продукції і продуктів її переробки;

впровадити механізми стимулювання екологічного розвитку сільського господарства, створення умов для відновлення родючості ґрунтів, водних та інших природних ресурсів;

сприяти ціноутворенню з урахуванням екологічності продукції;

створити систему постійного аудиту дотримання технологічно-екологічних вимог і стандартів господарювання;

забезпечити ефективну передачу через систему аграрної спеціальної освіти, консультації сільськогосподарських товаровиробників та дорадчі служби інформації про методи і способи агроекологічної діяльності;

розробити проект Національного кодексу сталого агрогосподарювання, забезпечити впровадження базових агроекологічних вимог і стандартів та контролю за їх дотриманням як умови надання товаровиробникам бюджетної підтримки;

унормувати розвиток органічного землеробства, створити систему його сертифікації;

сформувати інформаційний простір для постачання на зовнішній ринок екологічно чистої сільськогосподарської продукції.

15. Розвиток організаційно-правових форм господарювання

Передбачається створення рівних умов для ефективного функціонування господарств усіх форм власності, а також стимулювання об'єднання товаровиробників як у виробничій, так і в обслуговуючій сфері, що сприятиме посиленню їх конкурентоспроможності.

З цією метою здійснюються заходи щодо:

підготовки рекомендацій з питань оптимізації розмірів аграрних формувань та їх підрозділів з урахуванням спеціалізації і особливостей природно-кліматичних зон;

обґрунтування та надання рекомендацій з питань раціональної організації сільськогосподарського виробництва в різних господарських формуваннях, визначення їх техніко-технологічних і економічних параметрів;

підтримки залучення капіталу вітчизняних несільськогосподарських структур для формування цілісних земельних і майнових сільськогосподарських комплексів на умовах партнерства і співробітництва з господарствами;

розроблення та виконання програми підтримки розвитку конкурентоспроможного фермерства;

сприяння розвитку обслуговуючої кооперації сільськогосподарських товаровиробників, створення сприятливих умов для формування та реєстрації неприбуткових сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів;

організаційної і фінансової підтримки створення кооперативних формувань сільськогосподарських товаровиробників;

стимулювання участі переробних та інших підприємств агропромислового комплексу, а також споживчих товариств у формуванні кооперативних організацій на засадах асоційованого членства;

забезпечення розроблення і запровадження зональних моделей організації нових виробничих структур на засадах партнерства;

сприяння диверсифікації підприємницької діяльності в сільській місцевості, розвитку сільського туризму, відродженню підсобних промислів та ремесел;

удосконалення державної статистичної звітності з метою охоплення всіх форм господарювання на землях сільськогосподарського призначення.

16. Розвиток зовнішньоекономічної діяльності

Шляхами розв'язання проблеми є:

забезпечення вступу України до СОТ, інтеграція та розширення її участі в роботі сільськогосподарських міжнародних організацій;

здійснення заходів щодо запобігання антидемпінговим розслідуванням, поширення практики укладення дво- чи багатосторонніх міжурядових торговельних угод в аграрній сфері та наданні інформації учасникам внутрішнього ринку щодо кон'юнктури зовнішніх ринків через систему створеного моніторингу;

розвиток зовнішньоекономічної маркетингової кооперації;

сприяння залученню іноземних інвестицій для забезпечення впровадження сучасних технологій, менеджменту, розвитку кооперації та вертикальної інтеграції, підвищенню конкурентоспроможності вітчизняної продукції на внутрішньому і зовнішньому ринку;

стимулювання збільшення обсягів виробництва і постачання на зовнішній ринок екологічно чистої сільськогосподарської продукції;

продовження робіт з гармонізації національного законодавства з вимогами СОТ та ЄС;

завершення розроблення національних стандартів на проведення фітосанітарного та ветеринарного контролю згідно з вимогами СОТ та директивами ЄС;

розроблення національних стандартів на молочну та м'ясну продукцію відповідно до міжнародних;

застосування дозволених СОТ механізмів обмеження сільськогосподарського експорту з метою гарантування продовольчої безпеки держави та стабілізації внутрішнього ринку;

сприяння географічній диверсифікації зовнішнього ринку реалізації продукції аграрного сектору, зміцнення позицій на традиційних ринках;

відновлення інституту сільськогосподарських радників при посольствах України з охопленням найбільш привабливих для експорту регіонів світу;

удосконалення механізму інформаційного забезпечення розвитку експортного потенціалу;

удосконалення системи залучення міжнародної технічної допомоги для гармонізації стандартів якості продукції, фітосанітарного та ветеринарного контролю в галузі сільського господарства;

створення умов для залучення до аграрного сектору прямих іноземних інвестицій і кредитних ресурсів з метою розвитку аграрного виробництва та сприяння розвитку сільської місцевості, започаткування спільних інвестиційних проектів;

невідкладне приведення у відповідність з єдиною міжнародною (зразка 2007 року) вітчизняної номенклатури товарів у сфері зовнішньоекономічної діяльності для запобігання появі претензій з боку інших держав (після вступу до СОТ);

затвердження єдиних усереднених митних ставок за спірними кодами товарів;

відстрочення сплати мита та податку на додану вартість на засоби виробництва для тих виробників, що ввозять їх для виконання експортних контрактів, за умови авалювання відстрочених зобов'язань великими банками;

посилення контролю за заявленою ціною продукції на кордоні України як країни експортера-імпортера порівняно з ціною іншої країни імпортера-експортера для запобігання заниженню ціни як способу ухилення від податків і вивезення грошових засобів за кордон.

IV. Фінансове забезпечення аграрного сектору

1. Розвиток ринку фінансових послуг

Фінансові послуги надаються через операції на ринку кредитного та страхового забезпечення, боргових зобов'язань та застав.

Основними напрямками розвитку системи кредитування аграрного сектору є:

формування кредитної інфраструктури:

сприяння створенню кооперативної кредитної системи, спрямованої на обслуговування суб'єктів аграрного ринку, малого та середнього бізнесу в сільській місцевості;

розширення функцій Фонду підтримки фермерських господарств щодо мікрокредитування особистих селянських господарств та їх об'єднань;

стимулювання розвитку сільських кредитних спілок та їх об'єднань;

удосконалення кредитних механізмів:

запровадження заставних операцій з використанням складських свідоцтв, закладних та іпотечних облігацій;

підвищення гарантій повернення кредитів шляхом створення системи державної реєстрації нерухомості, зокрема земельних ділянок, розвитку оцінної та страхової діяльності, використання заставного майна, удосконалення механізму страхування фінансових ризиків комерційних банків;

удосконалення механізму державної підтримки підприємств агропромислового комплексу через механізм здешевлення відсоткових ставок за користування кредитами;

сприяння розвитку мережі кредитного забезпечення реалізації сільськогосподарської продукції за форвардними і ф'ючерсними контрактами, факторингових операцій з використанням векселів;

формування системи реєстрації боргових зобов'язань і застав;

здійснення заходів з розвитку ринку боргових зобов'язань і застав, фінансових деривативів та титулів власності сільськогосподарських підприємств;

створення системи оформлення боргових зобов'язань у вигляді цінних паперів;

удосконалення системи реєстрації складських документів, а також нормативної бази для поширеного використання векселів як платіжних засобів.

Розвиток системи страхування аграрного сектору здійснюється за такими напрямками:

удосконалення законодавчої бази з питань страхування в сільському господарстві;

створення Національного агентства з державної підтримки аграрного страхування;

розроблення та прийняття Програми державної підтримки страхування в аграрному секторі економіки;

сприяння створенню пулів компаній, що займаються страхуванням ризиків в аграрному секторі.

2. Інвестиційно-інноваційна модель розвитку

У процесі виконання Програми формується інвестиційно-інноваційна модель розвитку сільського господарства, що зумовлено посиленням конкурентної боротьби на ринку сільськогосподарської продукції та інтеграції України у міжнародний економічний простір.

Формування зазначеної моделі забезпечується шляхом:

розроблення та виконання державних, регіональних та інших програм розвитку галузі;

досягнення випереджувальних темпів приросту інвестицій за рахунок внутрішніх та зовнішніх джерел;

розвитку ринку інноваційної продукції;

створення інноваційних парків на базі існуючих аграрних науково-дослідних установ та навчальних закладів;

формування інвестиційної підтримки фермерських господарств з першочерговим її спрямуванням на реалізацію інноваційних проектів;

використання на конкурсних засадах бюджетних коштів для інвестиційних проектів соціально-економічного розвитку села;

спрямування однієї третини надходжень до дорожніх фондів на інноваційний розвиток шляхової мережі у сільській місцевості;

створення економічних умов для розвитку органічного землеробства;

фінансування розвитку матеріально-технічної бази наукових установ агропромислового комплексу у обсягах, які щороку становлять не менш як 6 відсотків вартості основних засобів;

удосконалення системи державного замовлення на об'єкти інтелектуальної власності;

надання переваги сільськогосподарським товаровиробникам у процесі конкурентного відбору інноваційних проектів для їх фінансової підтримки за рахунок коштів держави;

урегулювання амортизаційної політики у господарствах, що орендують майно;

поглиблення міжнародного співробітництва в інноваційній сфері;

підвищення рівня комерціалізації результатів наукових досліджень та інновацій;

формування та розвитку інфраструктури дорадчої діяльності, здійснення заходів щодо підвищення ефективності функціонування дорадчих служб.

Здійснення заходів, спрямованих на формування інвестиційноінноваційної моделі розвитку сільського господарства, забезпечить надходження близько 20 млрд. гривень інвестицій у галузь з 2015 року.

3. Бюджетна політика

Бюджетна політика формується відповідно до законодавства і має на меті забезпечення продовольчої безпеки держави та конкурентоспроможності аграрного виробництва ([додаток 9](#) до Програми).

Пріоритетними напрямками бюджетної політики є:

інноваційний розвиток галузі;

створення умов для високотехнологічного конкурентоспроможного товарного виробництва;

підтримка удосконалення системи кредитного забезпечення сільськогосподарських товаровиробників;

забезпечення фінансової участі держави в програмах страхування та гарантування доходів сільськогосподарських виробників;

фінансова підтримка підприємств у придбанні матеріально-технічних ресурсів;

фінансова підтримка виробництва продукції тваринництва та рослинництва;

забезпечення соціального захисту зайнятого у сільському господарстві населення, часткова компенсація витрат виробників сільськогосподарської продукції, пов'язаних із сплатою внесків до фондів соціального та пенсійного страхування.

Реалізація пріоритетних напрямів передбачає:

часткове відшкодування збитків від стихійного лиха;

створення державних продовольчих резервів;

надання допомоги в структурній перебудові сільськогосподарського виробництва шляхом компенсації виведених з обороту деградованих природних ресурсів та через державні інвестиції для реструктуризації виробничої діяльності;

удосконалення системи державного контролю за безпечністю та якістю продовольства;

надання послуг з маркетингу і просування товарів на ринок;

здійснення заходів боротьби із шкідниками та хворобами рослин і тварин;

поширення передового досвіду роботи та надання консультаційних послуг;

фінансування інноваційних науково-дослідних розробок та їх матеріально-технічного забезпечення;

підготовку, перепідготовку і підвищення кваліфікації спеціалістів та робітничих кадрів для виробничої і соціальної сфери села;

охорону навколишнього природного середовища та екологічно безпечне виробництво.

Для удосконалення механізму державної підтримки необхідно:

визначити критерії розподілу бюджетних коштів;

запровадити механізм участі сільськогосподарських товаровиробників у програмах державної фінансової підтримки на умовах рівного доступу та ефективного використання бюджетних коштів;

збільшити обсяги фінансування наукових досліджень і розробок, дорадчої діяльності, освіти, розвитку соціальної сфери села та сільських територій, системи контролю за безпечністю та якістю продуктів харчування;

підвищити ефективність видатків державного бюджету для підтримки аграрного сектору економіки шляхом запровадження програмно-цільового методу формування та використання бюджетних коштів;

проводити моніторинг виконання бюджетних програм, за результатами якого скасовувати неефективні програми та спрямовувати фінансові ресурси на виконання програм, які найбільше відповідають цілям державної підтримки.

4. Удосконалення системи та механізму оподаткування

З цією метою передбачається:

удосконалення системи та механізму оподаткування сільськогосподарських товаровиробників з урахуванням сезонності сільськогосподарського виробництва;

поступова трансформація непрямой державної підтримки сільськогосподарських товаровиробників із запровадженням спеціальних режимів оподаткування з урахуванням вимог СОТ;

упровадження механізму прямого та непрямого оподаткування з урахуванням необхідності забезпечення конкурентоспроможності аграрного сектору на внутрішньому та зовнішньому ринку.

Напрямами розвитку системи оподаткування сільськогосподарських товаровиробників повинні стати:

У сфері прямого оподаткування:

збереження у період до 2010 року дії фіксованого сільськогосподарського податку;

запровадження спрощеної системи оподаткування обліку та звітності суб'єктів малого підприємництва з метою стимулювання їх розвитку у сільській місцевості та створення нових робочих місць;

забезпечення переходу сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (виросуванні) та переробці продукції рослинництва у закритому ґрунті, а також продукції тваринництва і птахівництва, на сплату фіксованого сільськогосподарського податку у відсотках обсягу отриманого доходу;

посилення ролі земельних платежів, вдосконалення методичних підходів до визначення бази їх справляння з метою відображення реальних розмірів рентних доходів та обґрунтування оптимального розміру ставок для належного фінансування розвитку сільських територій.

У сфері непрямого оподаткування:

поетапна відмова від непрямого способу підтримки сільськогосподарського виробництва за допомогою використання спеціальних податкових режимів (у частині врахування вимог СОТ і директив ЄС);

збереження у період до 2009 року дії спеціальних режимів обкладення податком на додану вартість сільськогосподарських товаровиробників.

Здійснення зазначених заходів дасть змогу підвищити ефективність системи оподаткування у галузі, посилити регулювальну функцію податків та збільшити наповнюваність бюджетів, привести інструменти фінансової підтримки відповідно до вимог СОТ і директив ЄС.

5. Удосконалення та реформування системи управління в аграрному секторі

Удосконалення та реформування системи управління в аграрному секторі передбачає:

проведення аналізу проблемних сегментів управління, які перешкоджають формуванню та здійсненню ефективної державної аграрної політики у довгостроковий період;

концептуальне визначення та моделювання стратегії трансформаційного розвитку агропромислового потенціалу України на основі запровадження інноваційних управлінських інструментів;

визначення методичних підходів та розроблення практичних механізмів удосконалення управління у сфері державної бюджетної підтримки, кредитування, страхування, податкової і тарифної політики, інших видах інфраструктурного забезпечення розвитку сільського господарства;

забезпечення підготовки до започаткування одного з пріоритетних векторів реалізації державної аграрної політики на найближчі 7-10 років - масштабного цільового проекту реформування системи управління агропромисловим потенціалом України з метою формування потужного і конкурентоспроможного агроіндустріального комплексу;

вирішення питань щодо формування науково-методичної, інституціональної, нормативно-технологічної, нормативно-правової та професійної бази для створення системи інформаційного забезпечення управління аграрним сектором економіки, що відповідає сучасним міжнародним стандартам;

цільове, структурне, функціональне та нормативно-правове приведення діяльності Мінагрополітики у відповідність з вимогами часу, державною стратегією соціально-економічного розвитку та завданнями Програми.

Основні критерії, що повинні забезпечити перехід до якісно нової сучасної системи управління, передбачають:

створення конкурентоспроможної системи управління аграрним сектором економіки, яка відповідає міжнародним стандартам менеджменту та вимогам СОТ і директив ЄС;

запровадження моделі, яка раціонально поєднує державну і недержавну форму управління у тісній взаємодії з практичним менеджментом на рівні окремих галузей і підприємств;

чіткий та збалансований розподіл функцій, повноважень та відповідальності між органами управління, що сприятиме системності та результативності позитивних економічних процесів у виробничій сфері і в соціальному розвитку сільських територій;

створення системи управління надійними програмними інформаційно-комунікаційними засобами і технологіями, що дасть змогу оперативно і високоякісно здійснювати за всіма напрямками процеси підготовки, прийняття, виконання та коригування управлінських рішень на різних рівнях управління і господарської діяльності;

інноваційну модернізацію системи підготовки і використання високопрофесійних управлінських кадрів із застосуванням прогресивних методів нормування, регламентації, оцінки і стимулювання управлінської праці, забезпечення прозорого і захищеного законодавством кар'єрного просування керівників і спеціалістів на державній службі;

створення сучасної наукової школи з питань організації та розвитку менеджменту, спрямованої на розроблення конкурентоспроможних теоретичних та практичних новацій.

Роботу з удосконалення та реформування системи управління в аграрному секторі передбачається виконати трьома етапами, які доповнюють один одного і базуються на єдиній концептуально-методологічній основі:

перший - удосконалення методів управління;

другий - підготовка до реформування;

третій - проведення адміністративно-управлінської реформи.

Удосконалення методів управління включає в себе такі основні завдання:

аналітичне обстеження системи управління в аграрному секторі, результатом якого стане відповідний звіт з пропозиціями щодо визначення основних принципів і напрямів її модернізації та реформування;

унормування структурних і функціональних показників організації діючої системи управління: центр - регіон - район; удосконалення типової штатної структури та положень про обласні і районні управління агропромислового розвитку з метою створення рівних і достатніх умов для їх ефективного функціонування;

запровадження методів управління, які сприяють підвищенню конкурентоспроможності аграрного сектору в умовах вступу до СОТ;

удосконалення контрольно-інспекційної діяльності;

розроблення і прийняття регулятивних актів, виконання яких стимулюватиме сільськогосподарське виробництво та розвиток ринкового середовища;

створення системи моніторингу в різних сферах управління з високим рівнем достовірності, оперативності та уніфікованості інформаційних потоків;

удосконалення структури і визначення функцій Мінагрополітики відповідно до [Закону України "Про Кабінет Міністрів України"](#).

Підготовка до реформування передбачає реалізацію до кінця 2008 року проекту "Розробка моделі та інструментів проведення адміністративно-управлінської реформи в аграрному секторі" як окремої бюджетної програми.

Проведення адміністративно-управлінської реформи передбачає:

формування функцій з державного і недержавного управління за визначеною моделлю управління аграрним сектором і стратегічним планом його розвитку;

створення спеціалізованих агропромислових підкомплексів з повним циклом виробництва кінцевого продукту та його реалізації і окремим механізмом фінансово-економічного забезпечення;

налагодження конструктивної співпраці Мінагрополітики, інших органів влади у сфері агропромислового виробництва з громадськими професійними і міжпрофесійними

організаціями з питань формування аграрної політики і запровадження відповідальності за її ефективне проведення;

удосконалення структури органів управління, що здійснюють державне регулювання аграрного сектору, в частині розвитку сільських територій.

Інформаційне забезпечення управління аграрним комплексом спрямовано на:

створення державної мережі інформаційно-маркетингових центрів з питань впровадження інформаційного обслуговування, проведення досліджень та забезпечення розвитку електронного ринку і новітньої системи державного планування шляхом складення галузевих та міжгалузевих балансів;

створення на базі зазначених інформаційно-маркетингових центрів автоматизованої інформаційно-аналітичної системи моніторингу виконання показників соціально-економічного розвитку аграрного сектору;

інвентаризацію електронних інформаційних ресурсів та створення інтегрованої інформаційно-довідкової (пошукової) мережі;

утворення інформаційно-аналітичного центру.

6. Професійна освіта

Розв'язання проблеми кадрового забезпечення аграрного сектору планується здійснити з:

удосконаленням державних стандартів вищої освіти, адаптованих до вимог Болонської конвенції, забезпеченням доступності освіти та підвищенням конкурентоспроможності випускників вищих аграрних навчальних закладів на міжнародному ринку праці;

запровадженням підготовки кадрів для аграрного сектору за цільовим направленням у межах державного замовлення;

розробленням та виконанням освітніх програм для працівників у сфері підприємництва, менеджменту, фінансів та бізнес-адміністрування з використанням системи підготовки і перепідготовки кадрів;

посиленням мотивації підприємств до навчання своїх працівників, наданням фінансової та матеріально-технічної допомоги навчальним закладам, що його здійснюють;

удосконаленням форм і методів підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників вищих аграрних навчальних закладів з проведенням стажування на сільськогосподарських підприємствах, де впроваджені сучасні технології виробництва сільськогосподарської продукції;

реформуванням системи аграрної освіти відповідно до міжнародних стандартів і вимог вітчизняного та європейського ринку праці;

завершенням до 2010 року формування мережі регіональних університетських центрів за галузево-територіальним принципом з метою підвищення рівня викладання предметів в національних університетах до європейського;

удосконаленням механізму професійної орієнтації в сільських школах, добору та залучення обдарованих дітей із сільської місцевості до здобуття освіти у вищих навчальних закладах, насамперед аграрних;

оптимізацією мережі вищих аграрних навчальних закладів, адаптацією напрямів і спеціальностей, за якими здійснюватиметься підготовка фахівців для аграрного сектору економіки, відповідно до потреб реформованого сільськогосподарського виробництва та аграрного ринку;

сприянням молодим спеціалістам у створенні фермерських господарств, отриманні ними довгострокових кредитів на поворотній, безповоротній основі для відведення земельних ділянок, будівництва житла, придбання сільськогосподарської техніки, племінної худоби, виробництва, переробки і збуту виробленої продукції;

розширенням мережі навчальних центрів та забезпеченням їх сучасною сільськогосподарською технікою.

7. Аграрна наука

В умовах ринку агропромислове виробництво розвивається переважно шляхом впровадження прогресивних технологій та створення інноваційної моделі аграрного виробництва.

Виконання Програми передбачає:

наукове забезпечення розв'язання пріоритетних завдань з інноваційного розвитку агропромислового виробництва та сільських територій;

розроблення та впровадження технологій прогнозування і моделювання розвитку аграрного сектору та сільських територій;

підпорядкування основних обсягів фінансування аграрної науки загальному державному замовленню на створення інноваційної продукції та формування інноваційної моделі забезпечення виробництва, переважної частини сільськогосподарської продукції із застосуванням інноваційних досягнень;

забезпечення розвитку наукових досліджень у вищих аграрних навчальних закладах та удосконалення форми співпраці таких закладів з науковими установами з метою підвищення рівня забезпечення аграрного сектору висококваліфікованими фахівцями;

сприяння міжнародній інтеграції у сфері наукових досліджень;

підвищення якості супроводження заходів з упровадження результатів наукових досліджень.

8. Розвиток дорадництва

Підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції шляхом впровадження нових технологій є одним з основних напрямів ефективної господарської діяльності. Отже, існує потреба у створенні системи поширення сільськогосподарських знань та інформації через мережу сільськогосподарських дорадчих служб і створення їм умов для надання суб'єктам господарювання, що провадять діяльність у сільській

місцевості, та сільському населенню комплексу соціально спрямованих дорадчих послуг щодо:

управління, маркетингу, ведення обліку, системи оподаткування, захисту екології, питань зайнятості та самозайнятості сільського населення;

поширеного впровадження у виробництво сучасних технологій, новітніх досягнень науки і техніки, кращого зарубіжного досвіду;

зайнятості сільського населення шляхом розвитку сільськогосподарського і несільськогосподарського підприємництва та кооперації у сільській місцевості, зокрема розроблення та виконання молодіжних програм, реалізації інших ініціатив громадян;

надання органам виконавчої влади та органам місцевого самоврядування допомоги у підготовці та виконанні планів соціально-економічного розвитку сільських територій;

формування громадянського суспільства з урахуванням результатів вивчення потреб сільського населення та сільських громад, розроблення та виконання державної і місцевих програм сільськогосподарської дорадчої діяльності.

Створення ефективної дорадчої служби передбачає:

завершення формування мережі і сільськогосподарських дорадчих служб на обласному і районному рівні з представництвами у сільських (селищних) радах;

залучення закладів вищої аграрної освіти і науки для збільшення обсягів надання соціально спрямованих дорадчих послуг;

створення системи сільськогосподарського дистанційного навчання та дорадництва;

надання державної підтримки сільськогосподарській дорадчій діяльності шляхом виділення з державного та місцевих бюджетів на кожен рік окремим рядком коштів для фінансування Державної цільової програми сільськогосподарської дорадчої діяльності відповідно до вимог законодавства.

9. Етапи здійснення та контроль виконання Програми

Програма виконується трьома етапами.

На першому етапі (2008-2009 роки) одночасно з виконанням поточних завдань з розвитку села і аграрного сектору забезпечується:

розроблення і прийняття в установленому порядку актів законодавства з питань забезпечення ефективного виконання Програми, зокрема щодо:

поліпшення умов проживання населення в сільській місцевості, удосконалення державних будівельних норм, проведення паспортизації сільських територій з визначенням засад оптимізації сільської поселенської мережі, статусу сільського населеного пункту, повноважень органів самоврядування щодо соціального розвитку поселенської мережі;

створення Міжвідомчої координаційної ради з питань розвитку сільських територій;

розроблення та затвердження державних програм виробництва і постачання сільгосптоваровиробникам мінеральних добрив, засобів захисту рослин та хімічних меліорантів, відновлення і реконструкції зрошувальних і осушувальних систем;

формування ринку земель сільськогосподарського призначення, створення державного підприємства з розпоряджання землями державної форми власності; забезпечення раціонального використання, відтворення та підвищення родючості ґрунтів; здійснення контролю за дотриманням базових вимог і стандартів ведення сільськогосподарського виробництва як умови доступу до бюджетної підтримки розвитку агропромислового комплексу;

удосконалення організаційно-правового механізму створення об'єднань особистих селянських господарств для спільного і ефективного використання земельних ділянок;

унормування ведення органічного сільського господарства та виробництва біопалива;

участі держави у створенні інфраструктури оптових продовольчих ринків;

гармонізації стандартів якості на основні види сільськогосподарської продукції та продовольчих товарів до міжнародних вимог;

формування професійних і міжпрофесійних об'єднань товаровиробників із захисту їх інтересів та просування продукції на внутрішній і зовнішній ринок;

внесення змін до актів законодавства щодо спеціальних режимів оподаткування;

здійснення комплексу заходів щодо приведення у відповідність з вимогами СОТ і директивами ЄС механізму надання державної підтримки та законодавчої бази з питань розвитку аграрного сектору;

створення у разі потреби додаткових державних та недержавних органів управління для організації здійснення передбачених Програмою заходів щодо забезпечення соціального розвитку сільських територій та розширення аграрного ринку;

проведення паспортизації сільських територій, розроблення з урахуванням її результатів регіональних програм їх розвитку та містобудівної документації, визначення обсягів та джерел фінансування;

проведення організаційної, інформаційно-роз'яснювальної роботи із забезпечення виконання Програми.

На другому етапі (2010-2011 роки) забезпечується виконання передбачених Програмою соціальних і виробничих показників.

На третьому етапі (2011-2015 роки) передбачається:

забезпечувати виконання визначених заходів за кожним напрямом розвитку аграрного сектору та сільських територій;

досягти передбачених Програмою обсягів виробництва продукції;

передбачити подальшу роботу з розвитку села та аграрного сектору;

створити соціальні, економічні та інші умови для забезпечення необхідних темпів і обсягів виробництва та умов проживання сільського населення.

Проведення координації та здійснення контролю за виконанням завдань Програми покладається на Мінагрополітики та Міжвідомчу координаційну раду з питань розвитку сільських територій.

	Додаток 1 до Програми
--	--------------------------

ПАСПОРТ
до Державної цільової програми розвитку українського села на
період до 2015 року

1. [Концепцію Програми](#) схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 21 грудня 2005 р. № 536 "Про схвалення Концепції Комплексної програми підтримки розвитку українського села на 2006-2010 роки" (Офіційний вісник України, 2005 р., № 52, ст. 3339).

2. Програму затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 19 вересня 2007 р. № 1158.

3. Державний замовник-координатор - Мінагрополітики.

4. Державний замовник - Мінагрополітики.

5. Керівник Програми - Міністр аграрної політики.

6. Виконавці заходів Програми: Мінагрополітики, Мінрегіон, Мінекономіки, Мінфін, Мінсоцполітики, Мінпаливенерго, Мінтрансв'язку, Мінпромполітики, МОН, МОЗ, Мінприроди, МКТ, Мінмолодьспорт, Держводгосп, Держземагентство, Держкомлісгосп, Українська академія аграрних наук, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні та Севастопольська міська держадміністрації.

7. Строк виконання 2008-2015 роки.

8. Прогнозні обсяги та джерела фінансування, млн. гривень.

Джерела фінансування	Обсяг фінансування	У тому числі за роками			
		2008	2009	2010	2011-2015
Державний бюджет	120750,5	15318,9	15153,5	14550,4	75727,7
Місцеві бюджети	11,2	0,1	0,3	10,1	0,7
Інші джерела	7402,4	407,2	984,1	1028,2	4982,9

Усього 128164,1 15726,2 16137,9 155588,7 80711,3

{Додаток 1 із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ № 1390 від 28.12.2011, № 760 від 17.10.2013}

	Додаток 2 до Програми
--	--------------------------

ЗАВДАННЯ І ЗАХОДИ
з виконання Державної цільової програми розвитку українського села на період до 2015 року

Найменування завдання	Найменування показника	Значення показника				Найменування заходу	Головний розпорядник бюджетних коштів	Джерело фінансування	Прогнозний обсяг фінансових ресурсів для виконання завдань, млн. гривень	У тому числі за роками				
		усього	у тому числі за роками							2008	2009	2010	2011-2015	
			2008	2009	2010									2011-2015

Розвиток соціальної сфери та сільських територій

1.	кількість	28,	10	17	проведення	Мінагрополітик держав	0,8	0,3	0,5
Забезпечення	паспортизованих	6	,7	,9	паспортизації об'єктів соціальної інфраструктури і сільських населених пунктів	ний бюджет			
впровадження	об'єктів соціальної інфраструктури, тис. одиниць								

компенсація витрат, понесених підприємствами агропромислового комплексу з будівництва об'єктів соціальної сфери у	-"	-"	800	100	100	100	500
---	----	----	-----	-----	-----	-----	-----

[illegible]

о
господарства

будівництва
"Власний дім"

забезпечення житлом працівників освіти, культури, охорони здоров'я, працівників бюджетних установ та організацій агропромислового комплексу, які проживають у сільській місцевості

- "- 5400 100 800 600 300 0 0

протяжність водопровідних мереж, кілометрів 975 40 12 13 680 реформування та забезпечення розвитку комунального господарства у сільській місцевості

- "- 354,5 40,9 43 45,1 225, 5

6. Забезпечення розвитку освіти у сільській місцевості

кількість придбаних шкільних автобусів 355 23 43 49 238 виконання [Пр](#) МОН [ограни](#) ["Шкільний автобус"](#)

- "- 625,8 70 73,5 77,2 405, 2

субвенція з державного бюджету місцевим бюджетам на комп'ютеризацію та інформатизацію загальноосвітніх навчальних закладів

- "- 1444,8 161, 169, 178, 935, 6 7 2 4

7. Забезпечення розвитку медичного обслуговування у збудованих, реконструйованих, відремонтованих, оснащених

кількість 1,7 0, 0, 0, 201 будівництво, МОЗ реконструкція, проведення ремонту, оснащення обладнанням і засобами

державний бюджет (субвенція з держав 2355,5 150 157, 165, 201 5 4 4- 941, 3 201 5-

сільській місцевості	обладнання м і засобами зв'язку амбулаторій, тис. одиниць	0,2 зв'язку 44 амбулаторій	ного бюджету місцевим бюджетам)	941,3						
8. Забезпечення розвитку фізичної культури і спорту серед сільського населення		надання підтримки у забезпеченні розвитку фізичної культури і спорту серед сільського населення	-"	-"	96,2	9,7	10,6	11,7	64,2	
		поліпшення матеріально-технічного оснащення навчально-спортивних баз, баз олімпійської підготовки та спортивних споруд державного значення	-"	-"	55,7		6,5	7,6	41,6	
9. Надання державної підтримки в розвитку депресивних територій		стимулювання розвитку депресивних територій	-"	-"	526,6	58,9	61,8	64,9	340,9	
Разом за розділом					21027,1	256,5	305,9	291,8	124,2	
у тому числі:					державний бюджет	15742,7	232,4	237,9	214,0	889,3
					інші джерела	5284,4	241,2	680,5	777,8	358,9

Розвиток аграрного ринку

10.	площа	108	14	14	14	65,	виплата	Мінагрополітик держав	9191	102	107	113	595	
Забезпечення розвитку рослинництва	посівів, млн. гектарів	,9	,6	,6	,6	1	дотацій на 1 гектар посівів зернових та технічних культур	и ний бюдже т		8	9,4	3,4	0,2	
	обсяг закупленого насіння, тис. тонн	53,7	6,5	6,6	6,6	34	надання державної підтримки сільськогосподарським підприємствам, що перебувають у складних кліматичних умовах	"-"	"-"	348,8	35	38,5	42,4	232,9
	кількість придбаних запасних частин, тис. штук	112,5	13,3	13,3	13,5	72,4								
	обсяг закуплених пально-мастильних матеріалів, тис. тонн	127,4	15,4	15,8	16,2	80								
	обсяг придбаних мінеральних добрив, тис. тонн	139,6	16,2	17,8	17,6	88,6								
	обсяг придбаних засобів захисту рослин, тонн	835,5	105	105	105,	5205								
	обсяг закуплених регуляторів росту рослин, тонн	42,3	5,1	5,2	5,3	26,7								

обсяг	614 65 72 79 397	надання	Мінагрополітик	"-	979,6	98,3	108,1	118,6	654,
закупленого	,4 ,1 ,3 ,5 ,5	державної	и, Українська				1	9	2
насіння, тис.		підтримки у	академія						
тонн		здійсненні	аграрних наук						
		селекційних							
		заходів у							
		рослинництві							

обсяг	425 45 50 55 275
виробництв	
а	
оригінально	
го насіння,	
тис. тонн	

площа, на	920 11 11 11 575	проведення	Мінагрополітик	"-	49,8	5	5,5	6,1	33,3
якій	0 50 50 50 0	боротьби із	и						
здійснюють		шкідниками та							
ся запобіжні		хворобами							
заходи щодо		сільськогоспо							
знищення		дарських							
шкідників		культур							
та хвороб									
сільськогос									
подарських									
культур,									
тис. гектарів									

часткова	Мінагрополітик	держав	548,1	55	60,5	66,6	366
компенсація	и	ний					
вартості		бюдже					
використаної		т					
електроенергії							
для поливу							
сільськогоспо							
дарських							
культур на							
зрошуваних							
землях							

створення і	"-	"-	199,3	20	22	24,2	133,
забезпечення						1	
резервного							
запасу							
сортового та							
гібридного							
насіння							

формування	"-	"-	62,6	7	7,4	7,7	40,5
національних							
сортів							
рослинних							
ресурсів							

надання	"-	"-	865,2	412	453,
державної					2
підтримки у					

						забезпеченні розвитку виноградарства, садівництва та хмелярства								
11. Рациональна організація сільських територій і сільськогосподарських землекористувачів	лісорозведення, тис. гектарів	71,4	87	88	89	45	забезпечення охорони та захисту, раціонального використання лісів, виділених у постійне користування агропромисловим підприємствам	"-	"-	169,4	17	18,7	20,6	113,1
12. Охорона та підвищення родючості ґрунтів, екологізація сільськогосподарського виробництва							ліквідація наслідків затоплення шахт Солотвинського солерудника	"-	"-	130	15	15	16,2	83,8
							забезпечення формування національної екологічної мережі	"-	"-	19,5		1,5	2	16
13. Удосконалення системи моніторингу земель	площа, на якій проводяться обстеження, млн. гектарів	39,89	492	497	5	25	проведення агрохімічної паспортизації земель сільськогосподарського призначення	Мінагрополітики	державний бюджет	78,7	7,9	8,7	9,6	52,6
14. Меліорація земель	проведення вапнування ґрунтів на площі, тис. гектарів	1151		130	146	875	фінансування заходів із забезпечення захисту, відтворення та підвищення родючості ґрунтів	"-	"-	996,5	100	110	121	665,5

гіпсування грунтів на площі, тис. гектарів	227 21 25 29 151	експлуатація загальнодержавних і міжгосподарських меліоративних систем	Держводгосп	-"	8300,5 928, 974, 102 537
	8,9 6, 2, 4, 6				4 8 3,6 3,7
	4 7 2				
		забезпечення захисту від шкідливої дії вод сільських населених пунктів і сільськогоспо дарських угідь	-"	-"	858,3 96 100, 105, 555, 8 8 7
15. збільшення Забезпечення розвитку галузі тваринництва а:	збільшення обсягу виробництва продукції тваринництва а:	збільшення обсягу виробництва продукції тваринництва шляхом здійснення доплат товаровиробникам за продану ними на переробні підприємства продукцію	Мінагрополітик и	-"	11075, 123 130 136 717 6 8,8 0,7 5,8 0,3
молодняку великої рогатої худоби підвищених вагових кондицій, тис. тонн	289 28 30 32 199 0 0 0 0 0				
кондиційних свиней, тис. тонн	317 28 31 34 224 5 0 0 0 5				
курчат- бройлерів, тис. тонн	910 75 85 10 650 0 0 0 00 0				
молока, тис. тонн	520 55 57 60 348 60 00 00 00 60				

вовни, тис. 17 1 2 2 12
тонн

чисельність худоби, тис. голів:	збільшення чисельності худоби у сільськогосподарських підприємствах шляхом здійснення:	Мінагрополітичний державний бюджет	3576,3 400 420 441 231 5,3
---------------------------------	--	------------------------------------	----------------------------

племінних телиць і нетелей	520 30 40 50 400	закупівлі племінних телиць і нетелей на умовах лізингу
----------------------------	------------------	--

корів молочного напрямку продуктивності	783 70 75 82 556 0 0 0 0 0	доплати за наявне та прирощене поголів'я корів молочного напрямку продуктивності
---	----------------------------	--

корів м'ясного напрямку продуктивності	426 44 45 46 291	доплат за наявне поголів'я корів м'ясного напрямку продуктивності
--	------------------	---

вівцематок і ярок віком старше одного року	332 35 36 38 222 5 0 5 5 5	доплат за наявне поголів'я вівцематок і ярок віком старше одного року
--	----------------------------	---

телиць, закуплених в особистих селянських господарствах	440 20 30 40 350	доплат за телиць, закуплених в особистих селянських господарствах
---	------------------	---

	бджолосімей, тис.	134	15	15	16	875	доплат за наявні бджолосім'ї													
	обсяг виробництва чистого молока, тис. тонн	271	26	28	30	187	доплат за виробництво екологічно чистого молока													
	ідентифікація та реєстрація великої рогатої худоби, тис. голів	264	25	27	29	183	фінансування заходів з проведення ідентифікації та реєстрації великої рогатої худоби													
							надання державної підтримки у здійсненні селекційних заходів у тваринництві та птахівництві	Мінагрополітики, Українська академія аграрних наук	"-		1167,6	130,6	137,1	144	755,9					
							запобігання поширенню збудників інфекційних хвороб тварин	Мінагрополітики	державний бюджет		312,9	35	36,8	38,6	202,6					
							селекція в рибному господарстві	"-	"-		120	13,4	14,1	14,8	77,7					
							відтворення водних живих ресурсів	"-	"-		35,8	4	4,2	4,4	23,2					
16.	частка Формування та відтворення матеріально-технічної бази	5,5	5,3	5,2	5,2	5,7	надання підтримки сільськогосподарським товаровиробникам для придбання сільськогосподарської	"-	"-		4824,4	539,6	566,6	594,9	312,3					
								інші джерела			1893,4	166	182,6	200,8	134,4					

кількість суб'єктів системи інженернотехнічного забезпечення, охоплених заходами науковотехнічного та методологічного супроводження	160 00	25 00	25 00	110 00	розроблення методичних та науковопрактичних рекомендацій щодо прискорення інноваційного розвитку системи інженернотехнічного забезпечення агропромислового комплексу, нарощування його кадрового потенціалу	-"	державний бюджет	14		2	2	10
							інші джерела	54				54
					реконструкція спиртових заводів для виробництва біопалива	-"	державний бюджет	180	17	20	22	121

17.	кількість	26	5	5	16	створення та	Мінагрополітик держав	89,4	10	10,5	11	57,9
Формування	утворених					забезпечення	и					
і	відділень					діяльності						
забезпечення	служб					державної						
розвитку	моніторингу					служби						
інфраструкт	аграрного					моніторингу						
ури	ринку					аграрного						
						ринку						

аграрного ринку				фінансування наукових розробок у сфері стандартизації та сертифікації сільськогоспо дарської продукції	-"	-"	403,1	40,5	44,5	48,9	269, 2
				формування Аграрним фондом державного продовольчого резерву, проведення заставних та інтервенційни х операцій на організованом у аграрному ринку	-"	-"	3335	133 5	600	400	100 0
				здійснення державних виставкових заходів у сфері агропромисло вого виробництва	-"	-"	79,7	8	8,8	9,7	53,2
18.	кількість	12	7 5 3	акредитація державних лабораторій ветеринарної медицини згідно з вимогами міжнародної акредитації ISO/IEC 17025	Мінагрополітик и	держав ний бюдже т	118		54	40	24
Гарантуванн я безпечності та якості продовольст ва	акредитован их лабораторій ветеринарно ї медицини			Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні та Севастопольськ а міська держадміністра ції	місцеві бюдже ти		10			10	
				Мінагрополітик и	кредит и ЄС та Світов		170		120,49,6 4		

[illegible]

	охорони нових сортів рослин								
	погашення зобов'язань Держсортслуж би та Української державної насінневої інспекції за кредитами, залученими у міжнародних фінансових організацій	-"	-"	2,5	1,6	0,9			
	провадження міжнародної діяльності у галузі рибного господарства	-"	-"	7,2	0,9	0,9	0,9	4,5	
Разом за розділом у тому числі:				51825,6	6917	6714,7	6291,8	31902,1	
				держав ний бюдже т	49698,2	6751	6411,7	6031,4	30504,1
				місцеві бюдже ти	10			10	
				інші джерел а	2117,4	166	303	250,4	1398

Фінансове забезпечення аграрного сектору

20. Надання державної підтримки у кредитуванн і підприємств агропромисл ового комплексу	надання фінансової підтримки підприємства м агропромисло вого комплексу шляхом застосування	Мінагрополітик и Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні та Севастопольськ а міська держадміністра ції	держав ний бюдже т	9360	1000	1100	1210	6050	
---	--	--	-----------------------------	------	------	------	------	------	--

	механізму здешевлення кредитів								
21. Забезпечення розвитку системи страхування аграрного сектору	створення та функціонування Національного агентства з державної підтримки аграрного страхування	Мінагрополітик	-"	65	5	10	50		
	надання державної підтримки у виконанні програм страхування та гарантування доходів сільськогосподарських товаровиробників (здешевлення страхових премій)	-"	-"	2900	200	300	400	200	0
22. Удосконалення системи та механізму оподаткування	компенсація втрат Пенсійного фонду України шляхом застосування сільськогосподарськими підприємствами зниженої ставки внесків на загальнообов'язкове державне пенсійне страхування	-"	-"	1686,6	108	600	6,6		
Разом за розділом у тому числі:			-"	14011,6	228	200	162	810	0

Удосконалення діючих інструментів та реформування системи управління в аграрному секторі

23.	підготовка Проведення грунтового аналізу проблем управління в аграрному секторі, які перешкоджа ють формуванню та реалізації ефективної довгостроко вої державної аграрної політики	1	1	науководослід ницьке та експертне вивчення матеріалів, проведення семінарів, засідань за круглим столом, визначення форм висвітлення та подачі матеріалів, обробка статистичних та інших інформаційни х даних	Мінагрополітик держав ний бюдже т	0,5	0,5	
					Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні та Севастопольськ а міська держадміністра ції	місцеві бюдже ти	0,2	0,2
24.	вироблення Концептуаль не визначення та модельованн я стратегії розвитку аграрного комплексу	1	1	науководослід ницька розробка,прос ектувальні роботи, програмуванн я моделей розвитку агропромисло вого комплексу	Мінагрополітик держав ний бюдже т	0,9	0,7	0,2
	кількох варіантів стратегії розвитку аграрного комплексу, модельованн я сценаріїв, які б забезпечили стратегічни й прорив України у ринковому розвитку аграрного комплексу				інші джерел а	0,6	0,6	

25. Розроблення методичних підходів до удосконален ня діючих управлінськ их інструментів , що використову ються для надання державної підтримки, кредитуванн я, страхування у податковій та тарифній політиці	підготовка пропозицій щодо внесення змін до існуючих порядків відповідних нововведень	-"	держав ний бюдж е	1,5	0,5	0,7	0,3
26. Організація та регулювання діяльності установ у сфері агропромисл ового комплексу	загальне керівництво та и управління у сфері агропромисло вого комплексу	Мінагрополітик	держав ний бюдж е	1798,9	157, 3	173 190, 3	127 127 8,2
	організація та регулювання діяльності установ у сфері агропромисло вого комплексу	-"	-"	4067,7	355, 7	391, 3	430, 4 289 0,4
	організація та регулювання діяльності установ у сфері ветеринарної медицини	-"	-"	8766,8	766, 6	843, 3	927, 6 622 9,3
	керівництво та управління у сфері рибного господарства, організація та регулювання	-"	-"	1494,7	130, 7	143, 8	158, 1 106 2,1

організація і
регулювання
діяльності
установ у
сфері охорони
прав на сорти
рослин

— —

забезпечення
діяльності
Аграрного
фонду

— —

17520,	153	168	185	124
5	1,7	7,4	4,3	47

держав	17519,	153	168	185	124
ний	7	1,7	6,6	4,3	47
бюдже					
т					

інші джерела	0,6	0,6
--------------	-----	-----

27.	кількість	120	30	40	500	проведення	Мінагрополітик	держав	30	7,5	10	12,5
Забезпеченн	підготовлен	0	0	0		підготовки	и	ний				
я розвитку	их					кадрів вищої		бюдже				
системи	спеціалістів,					ланки		т				
економічної	осіб					керівництва за						
освіти для						програмою						
агропромисл						"Магістр						
ового						бізнесадмініст						
комплексу						рування" для						
як основного						агропромисло						
фактора						вого						
розвитку						комплексу						

підприємств на селі	кількість розроблених програм	5	5		проведення підготовки фахівців з базовою неекономічною освітою відповідно до програми "Магістр бізнесадміністрування"	-"	-"	0,3	0,3				
	кількість підготовлених спеціалістів, осіб	140	40	50	500	підготовка фахівців з базовою економічною освітою за професійними програмами	-"	-"	21	6	7,5	7,5	
	кількість нових викладачів, осіб	200	20	0		підготовка викладацького складу згідно з вимогами Болонської конвенції	-"	-"	0,7	0,7			
28. Реформування системи аграрної освіти		5	5			здійснення науководслідних та дослідноконструкторських розробок з реформування системи аграрної освіти	-"	-"	5	5			
	кількість розроблених програм, одиниць	5	5			навчання та підготовка фахівців відповідно до вимог Болонської конвенції	-"	-"	5	5			
	кількість перепідготовлених викладачів, осіб	200	20	0		перепідготовка викладачів відповідно до вимог Болонської конвенції	Мінагрополітичний бюджет	державний бюджет	1	1			

29.						проведення	-"	-"	5877,4	589,6	48,7	13,3	92	
Підготовка						підготовки				8	8	7	5,1	
кадрів для						кадрів для								
агропромислового						агропромислового								
комплексу						комплексу								
вищими						вищими								
навчальними						навчальними								
закладами						закладами I-II								
						рівня								
						акредитації								
						проведення	-"	-"	7896,3	792,8	871,9	58,5	27	
						підготовки				4	6	8	3,4	
						кадрів для								
						агропромислового								
						комплексу								
						вищими								
						навчальними								
						закладами III-								
						IV рівня								
						акредитації								
						методичне	-"	-"	136,5	13,7	15,1	16,6	91,2	
						забезпечення								
						діяльності								
						аграрних								
						навчальних								
						закладів								
	кількість	376	47	47	47	235	підготовка,	-"	-"	79,7	8	8,8	9,7	53,2
	перепідготовки						перепідготовки							
	та						та							
	підвищення						підвищення							
	кваліфікації						кваліфікації							
	робітничих						робітничих							
	кадрів, тис.						кадрів							
	осіб						агропромислового							
							комплексу							
							підвищення	-"	-"	98,3	9,9	10,8	11,9	65,6
							кваліфікації							
							кадрів							
							агропромислового							
							комплексу							
							закладами							
							післядипломної							
							освіти							

проведення підготовки кадрів для сфери рибного господарства вищими навчальними закладами I-II рівня акредитації	-"	-"	255,1	25,6	28,2	31	170,4
---	----	----	-------	------	------	----	-------

проведення підготовки кадрів для сфери рибного господарства вищими навчальними закладами III-IV рівня акредитації	Мінагрополіти	и	держав	ний	бюджет	т	281,6 28,3 31,1 34,2 188
---	---------------	---	--------	-----	--------	---	--------------------------

проведення підготовки кадрів для агропромислового комплексу вищими навчальними закладами I-II рівня акредитації Національного аграрного університету	-"	-"	995,5	99,9	109,9	120,9	664,8
--	----	----	-------	------	-------	-------	-------

проведення підготовки кадрів для агропромислового комплексу Національним аграрним університетом	-"	-"	2654,7	266,4	293	322,3	177,9
---	----	----	--------	-------	-----	-------	-------

підвищення кваліфікації кадрів Інститутом післядипломної освіти	-"	-"	35,7	3,6	3,9	4,3	23,9
---	----	----	------	-----	-----	-----	------

керівників і
спеціалістів
агропромисло
вого
комплексу
Національного
аграрного
університету

Разом за
розділом

-"- 18373, 183 204 224 122
7 7,5 6,8 0,9 48,6

Аграрна наука

30.
Організація
технікотехно
логічного
переоснащен
ня науково-
дослідних
установ

здійснення Мінагрополітик держав 129,2 14,4 15,2 15,9 83,6
прикладних и ний
наукових та бюдже
науковотехніч т
них розробок,
виконання
робіт за
державними
цільовими
програмами і
державним
замовленням у
сфері
розвитку
агропромисло
вого
комплексу

проведення Українська -"- 1935,6 216, 227, 238, 125
фундаменталь академія 5 3 7 3,1
них аграрних наук
досліджень у
сфері
природничих і
технічних
наук

здійснення -"- -"- 1832,8 205 215, 226 118
прикладних 3 6,6
наукових та
науковотехніч
них розробок,
виконання
робіт за
державними
цільовими
програмами та
державним
замовленням,

надання фінансової підтримки для технічного забезпечення наукових установ та підготовки наукових кадрів									
проведення досліджень та здійснення експериментал ьних розробок в агропромисло вому комплексі	-"	-"	1129,7	113,4	124,7	137,2	754,5		
здійснення прикладних розробок у сфері рибного господарства	Мінагрополітик и	держав ний бюдже т	40,8	4,1	4,5	5	27,2		
проведення фундаменталь них досліджень Національним аграрним університетом	-"	-"	27,9	2,8	3,1	3,4	18,6		
здійснення прикладних розробок Національним аграрним університетом у сфері сільськогоспо дарських наук	-"	-"	212,3	21,3	23,4	25,8	141,8		
Разом за розділом			5308,3	577,5	613,5	651,9	346,4		
Розвиток дорадництва									
	-"	-"	96,3	10,6	11	11,4	63,3		

31. Надання державної підтримки у провадженні сільськогосп одарської дорадчої діяльності	провадження сільськогосп одарської дорадчої діяльності	Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні та Севастопольська міська держадміністрації	місцеві бюджети	1	0,1	0,1	0,1	0,7
--	--	--	-----------------	---	-----	-----	-----	-----

Разом за розділом					97,3	10,7	11,1	11,5	64
-------------------	--	--	--	--	------	------	------	------	----

у тому числі:	державний бюджет	96,3	10,5	11	11,4	63,3
---------------	------------------	------	------	----	------	------

місцеві бюджети	1	0,1	0,1	0,1	0,7
-----------------	---	-----	-----	-----	-----

Усього за Програмою					12816	157	161	155	807
		4,1	26,2	37,9	88,7	11,2			

у тому числі:	державний бюджет	12075	153	151	145	757
		0,5	18,9	53,5	50,5	27,6

місцеві бюджети	11,2	0,1	0,3	10,1	0,7
-----------------	------	-----	-----	------	-----

інші джерела	7402,4	407,984	102	498
	2	1	8,2	2,9

{Додаток 2 із змінами, внесеними згідно з Постановами КМ [№ 1390 від 28.12.2011](#), [№ 875 від 04.12.2013](#)}

	Додаток 3 до Програми
--	--------------------------

ОБСЯГ
виробництва сільськогосподарської продукції та продовольчих
товарів на період до 2015 року

(млн. тонн)

Найменування основних видів продукції, товарів	Обсяг виробництва за роками						
	фактичний			прогнозований			
	1990	2005	2006	2007	2008	2010	2015

Основні види сільськогосподарської продукції

Зерно	51	38	34,3	27,3	40	42	50
Цукрові буряки (фабричні)	44,3	15,5	22,3	16,7	21,9	23,5	25
Насіння олійних	2,8	5,7	7	7,05	7,4	8,5	14
у тому числі:							
соняшник	2,6	4,71	5,32	4,5	4	4,5	4,5
соя	0,1	0,61	0,89	0,95	1,3	1,5	3
ріпак	0,13	0,28	0,6	1,1	1,9	2,2	6
Картопля	16,7	19,5	19,5	18,2	19	18	18
Овочі	6,7	7,3	8,1	7,1	7,4	8	8
Баштанні культури	0,8	0,31	0,47	0,7	0,7	0,6	0,8
Плоди та ягоди	2,9	1,69	1,11	1,5	1,6	1,7	3,2
Виноград	0,8	0,44	0,3	0,5	0,5	0,5	0,8
М'ясо	6,5	2,4	2,6	2,75	2,95	3,2	5,1
Молоко	24,5	13,7	13,3	12,3	12	12,6	20
Яйця, млрд. штук	16,3	13	14,3	13,4	13	13,8	17

Основні види продовольчих товарів

Борошно	7,67	2,9	2,65	2,7	2,8	3	3
Крупи	0,96	0,34	0,32	0,32	0,33	0,38	0,4
Цукор-пісок	6,79	1,9	2,6	1,56	2	2,9	3,1
Олія нерафінована	1,07	1,4	2,15	2,25	1,9	3	5
М'ясо	2,76	0,64	0,78	0,817	0,86	1	1,6
Ковбасні вироби	0,9	0,31	0,3	0,31	0,35	0,4	0,6
Сири жирні	0,18	0,27	0,22	0,25	0,26	0,3	0,4
Масло вершкове	0,04	0,12	0,1	0,09	0,09	0,1	0,2
Маргарин	0,2	0,3	0,3	0,3	0,3	0,32	0,35
Вироби кондитерські	1,1	0,28	0,24	0,26	0,28	0,4	0,8

	Додаток 4 до Програми
--	--------------------------

ПОТРЕБА
в основних засобах виробництва сільськогосподарської продукції
на період до 2015 року

(млн. гривень)

Види основних засобів	Усі категорії господарств, за роками			У тому числі			
				сільськогосподарські підприємства		домашні господарства	
	2005	2010	2015	2010	2015	2010	2015

Будівлі, споруди, передавальні пристрої	38551,4	141396,4	211986,8	104046,3	170206	37350,1	41780,8
---	---------	----------	----------	----------	--------	---------	---------

Машини та обладнання	19158,6	117169,6	159926,1	96942,8	133609,3	20226,8	26316,8
Транспортні засоби	6205,2	27262,2	41195,3	21951,1	33577,3	5311	7618
Робоча худоба	38,1	166,1	257,8	127,3	209,6	38,8	48,2
Продуктивна худоба	1195,1	6812,3	9413,2	3590,5	6004,3	3221,7	3408,8
Багаторічні насадження	1999,3	3335,7	4256,6	2987,4	3910,8	348,4	345,8
Інвентар, інструмент, прилади та обладнання	3987,2	15913,2	22241,2	12671,8	18257,2	3241,5	3984
Усього	71135	312055,5	449277	242317,2	365774,5	69738,3	83502,4

	Додаток 5 до Програми
--	--------------------------

**ОБСЯГ
залучення кредитів та інвестицій у сільське господарство на
період до 2015 року**

(млн. гривень)

Найменування показника	Обсяг кредитів та інвестицій за роками					
	фактичний	прогнозований				
	2006	2007	2008	2009	2010	2015
Сума кредитів,	12700	14000	17000	18500	20000	30000
у тому числі пільгових	3200	8000	10000	12000	13000	17000

Із загального обсягу
кредитів:

довгострокові	4700	5500	7500	9000	12000	18000
короткострокові	8000	8500	9500	9500	8000	12000
Залучення інвестицій,	4905*	9800	10600	11900	13300	20000
у тому числі іноземних	1100	2000	3000	5000	6000	8000

* Дані 2005 року.

	Додаток 6 до Програми
--	--------------------------

ОБСЯГ
надходжень від сплати податків і зборів підприємствами
аграрного сектору до зведеного бюджету України на період до
2015 року

(млн. гривень)

Найменування галузі	Обсяг надходжень за роками							Усього за 2007- 2015 роки
	фактичний		прогнозований					
	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011-2015	
Сільське господарство	1265	1485	1650	1850	2050	2475	13610	21635
Харчова промисловість і переробка сільськогосподарської продукції	7410	8711	10160	11700	14800	17095	98300	152055
Рибна промисловість	25	35	43	53	65	78	450	689
Видобування солі	28	39	47	57	70	82	500	756
Усього	8728	10270	11900	13660	16985	19730	112860	175135

	Додаток 7 до Програми
--	--------------------------

ОБСЯГ СПОЖИВАННЯ
основних продуктів харчування населенням на період до 2015
року

(на одну особу на рік, кілограмів)

Найменування продуктів харчування	Фактичний обсяг						Прогнозований обсяг		
	за роками								
	1990	1995	2000	2004	2005	2006	2007	2010	2015
М'ясо та м'ясопродукти	68	38,9	32,8	38,5	39,1	42	44	52	80
Молоко та молочні продукти	373	243,6	199,1	226	225,6	235	225	310	380
Яйця (штук)	272	171	166	220	238	251	245	290	300
Хліб та хлібопродукти	141	128,4	124,9	125,6	123,5	119,5	122	120	110
Картопля	131	123,8	135,4	141,4	135,6	134	133	130	125
Овочі та баштанні	103	96,7	101,7	115,4	120,2	127	135	145	160
Плоди, ягоди та виноград	47	33,4	29,3	33,9	37,1	34,8	45	60	90
Риба та рибні продукти	18	3,6	8,4	12,3	14,4	14,1	16	18	20
Цукор	50	31,6	36,8	38,4	38,1	39,5	39	38	38
Олія	12	8,2	9,4	13	13,5	13,6	14	16	20

	Додаток 8 до Програми
--	--------------------------

ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ
виконання Державної цільової програми підтримки розвитку
українського села на період до 2015 року

Найменування завдання	Найменування показників виконання завдання	Одиниця виміру	Значення показників				
			усього	у тому числі за роками			
				2008	2009	2010	2011-2015
Зростання обсягу виробництва валової продукції сільського господарства в 2015 році у 1,6 раза порівняно з 2006 роком	обсяг виробництва валової продукції сільського господарства	млн. гривень	102496 3	10065 4	11196 2	11895 1	69339 6
Збільшення обсягу надходжень до зведеного бюджету України від сплати податків і зборів суб'єктами аграрного сектору в 2,5 раза	сума надходжень від сплати податків і зборів до зведеного бюджету України	-"	163235	13660	16985	19730	11286 0
Забезпечення розвитку мережі сільських автомобільних доріг	протяжність збудованих доріг місцевого значення в районах та сільських населених пунктах	тис. кілометрів	2	0,1	0,2	0,3	1,4
	протяжність вулиць та доріг з твердим покриттям у сільських	-"	13,1		1,4	1,7	10

	населених пунктах						
	кількість під'їздів з твердим покриттям до сільських населених пунктів		370	110	155	105	
Забезпечення розвитку освіти у сільській місцевості	кількість придбаних шкільних автобусів	штук	3550	234	432	496	2388
Забезпечення розвитку медичного обслуговування у сільській місцевості	кількість збудованих, реконструйованих, відремонтованих, оснащених обладнанням, автотранспортом і засобами зв'язку:	тис. одиниць					
	лікарських амбулаторій		4,6	0,2	0,5	0,6	3,3
	фельдшерсько-акушерських пунктів		13	0,6	1,4	1,7	9,3
Охорона та підвищення рівня родючості ґрунтів, екологізація сільськогосподарськог о виробництва	площа створених захисних насаджень та полезахисних лісових смуг	тис. гектарів	39,6	5,2	5,2	5,2	24

	Додаток 9 до Програми
--	--------------------------

ПОКАЗНИКИ
надання державної підтримки для забезпечення розвитку
сільських територій, сільськогосподарського виробництва та
аграрного ринку на період до 2015 року

(млн. гривень)

Напрями державної підтримки	2008-2015 роки
Забезпечення розвитку соціальної сфери та сільських територій	15742,7
Забезпечення розвитку аграрного ринку	49698,2
Фінансове забезпечення аграрного сектору	14011,6
Удосконалення та реформування системи управління в аграрному секторі	17519,7
Професійна освіта	18373,7
Аграрна наука	5308,3
Забезпечення розвитку дорадництва	96,3
Усього	120750,5